

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtionionde årgången

4 juli 2016

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2016/C 243/01 Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning* 1

Tribunalen

2016/C 243/02 Indelning av domare på avdelning 2

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2016/C 243/03 Mål C-128/14: Domstolens dom (första avdelningen) av den 28 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna) – Staatssecretaris van Financiën mot Het Oudeland Beheer BV (Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Skattepliktiga transaktioner — Uttag för verksamhetsändamål av varor som erhållits ”inom denna rörelse” — Behandling som leverans mot vederlag — Beskattningsunderlag) 5

2016/C 243/04	Förenade målen C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 och C-391/14–C-393/14: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 28 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Landesverwaltungsgericht Niederösterreich, Raad van State, Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Österrike, Nederländerna, Italien) – Borealis Polyolefine GmbH mot Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft (C-191/14), OMV Refining & Marketing GmbH mot Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft (C-192/14), DOW Benelux BV m.fl. mot Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu (C-295/14), Esso Italiana Srl, Eni SpA, Linde Gas Italia Srl mot Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di projekt del protokollo di Kyoto, Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri (C-389/14), Api Raffineria di Ancona SpA mot Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle aktiviteter di projekt del protokollo di Kyoto, Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico (C-391/14), Lucchini in Amministrazione Straordinaria SpA mot Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle aktiviteter di projekt del protokollo di Kyoto, Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico (C-392/14), Dalmine SpA mot Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle aktiviteter di projekt del protokollo di Kyoto, Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico (C-393/14) (Begäran om förhandsavgörande — System för handel med utsläppsrätter för växthusgaser i Europeiska unionen — Direktiv 2003/87/EG — Artikel 10a.5 — Metod för tilldelning av utsläppsrätter — Gratis tilldelning av utsläppsrätter — Beräkningsmetod för den enhetliga sektorsövergripande korrigeringsfaktorn — Beslut 2011/278/EU — Artikel 15.3 — Beslut 2013/448/EU — Artikel 4 — Bilaga II — Giltighet)	6
2016/C 243/05	Mål C-346/14: Domstolens dom (första avdelningen) av den 4 maj 2016 – Europeiska kommissionen mot Republiken Österrike (Fördragsbrott — Artikel 4.3 FUE — Artikel 288 FEUF — Direktiv 2000/60/EG — Unionens åtgärder på vattenpolitikens område — Artikel 4.1 — Förebyggande av en försämring av statusen i ytvattenförekomster — Artikel 4.7 — Undantag från förbudet mot försämring — Allmänintresse av större vikt — Tillstånd för byggnation av ett vattenkraftverk i floden Schwarze Sulm (Österrike) — Försämring av vattenstatusen)	8
2016/C 243/06	Mål C-358/14: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 4 maj 2016 – Republiken Polen mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd (Talan om ogiltigförklaring — Tillnärmning av lagstiftning — Direktiv 2014/40/EU — Artiklarna 2 led 25, 6.2 b, 7.1–7.5, 7.7 första meningen, 7.12–7.14 och artikel 13.1 c — Giltighet — Tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror — Förbud mot att släppa ut tobaksvaror med en karakteristisk smak på marknaden — Tobaksvaror med mentol — Rättslig grund — Artikel 114 FEUF — Proportionalitetsprincipen — Subsidiaritetsprincipen)	8
2016/C 243/07	Mål C-477/14: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 4 maj 2016 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice Queen’s Bench Division (Administrative Court) – Förenade kungariket – Pillbox 38 (UK) Ltd mot x (Begäran om förhandsavgörande — Tillnärmning av lagstiftning — Direktiv 2014/40/EU — Artikel 20 — Elektroniska cigaretter och påfyllningsbehållare — Giltighet — Principen om likabehandling — Proportionalitetsprincipen och rättssäkerhetsprincipen — Subsidiaritetsprincipen — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artiklarna 16 och 17)	9
2016/C 243/08	Mål C-520/14: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 12 maj 2016 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden - Nederländerna) – Gemeente Borsele mot Staatssecretaris van Financiën, Staatssecretaris van Financiën mot Gemeente Borsele (Begäran om förhandsavgörande — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 2.1 c och 9.1 — Beskattningsbara personer — Ekonomisk verksamhet — Begrepp — Skolskjuts)	10

2016/C 243/09	Mål C-528/14: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 27 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden - Nederländerna) – X mot Staatssecretaris van Financiën (Begäran om förhandsavgörande — Gemensamma tulltaxan — Förordning (EG) nr 1186/2009 — Artikel 3 — Befrielse från importtullar — Personlig egendom — Flyttning av bostad från ett tredjeland till en medlemsstat — Begreppet normal bostad — Inte möjligt att samtidigt ha en normal bostad i en medlemsstat och i ett tredjeland — Kriterier för att fastställa platsen för den normala bostaden)	10
2016/C 243/10	Förenade målen C-532/14 och C-533/14: Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 maj 2016 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden - Nederländerna) – Toorank Productions BV mot Staatssecretaris van Financiën (Begäran om förhandsavgörande — Gemensamma tulltaxan — Tullklassificering — Kombinerade nomenklaturen — Tulltaxenummer 2206 — Tulltaxenummer 2208 — Alkoholhaltiga drycker som framställts genom jäsnings, vilken efterföljts av en reningsprocess — Tillsatser har tillsatts alkoholhaltiga drycker som framställts genom jäsnings, vilken efterföljts av en reningsprocess — Drycker som har förlorat de egenskaper som drycker som omfattas av tulltaxenummer 2206 har)	11
2016/C 243/11	Mål C-547/14: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 4 maj 2016 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice Queen’s Bench Division (Administrative Court) - Förenade kungariket) – The Queen, på begäran av: Philip Morris Brands SARL, Philip Morris Ltd, British American Tobacco UK Limited mot Secretary of State for Health (Begäran om förhandsavgörande — Tillnärmning av lagstiftning — Direktiv 2014/40/EU — Artiklarna 7, 18, 24.2 och 24.3 — Artiklarna 8.3, 9.3, 10.1 a, c och g, 13 och 14 — Tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror — Giltighet — Rättslig grund — Artikel 114 FEUF — Proportionalitetsprincipen — Subsidiaritetsprincipen — Unionens grundläggande rättigheter — Yttrandefrihet — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 11)	12
2016/C 243/12	Mål C-233/15: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 28 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Administratīvā apgabaltiesa - Lettland) – SIA Oniors Bio mot Valsts ieņēmumu dienests (Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EEG) nr 2658/87 — Gemensamma tulltaxan — Tullklassificering — Kombinerade nomenklaturen — Undernummer 1517 90 91 och 1518 00 31 — Flytande vegetabilisk obearbetad och stabil blandning av rapsolja (88 procent) och solrosolja (12 procent))	13
2016/C 243/13	Mål C-358/15 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 12 maj 2016 – Bank of Industry and Mine mot Europeiska unionens råd (Överklagande — Restriktiva åtgärder mot Iran — Förteckning över de personer och enheter som omfattas av frysningen av tillgångar och ekonomiska resurser — Verkställighetsförordning(EU) nr 945/2012 — Rättslig grund — Kriterium avseende materiellt, logistiskt eller finansiellt stöd till Irans regering — En del av ett statligt företags vinst har inbetalats till den iranska staten)	14
2016/C 243/14	Mål C-384/14: Domstolens beslut (tionde avdelningen) av den 28 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia n° 44 de Barcelona - Spanien) – Alta Realitat SL mot Erlock Film ApS, Ulrich Thomsen (Begäran om förhandsavgörande — Samarbete i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur — Delgivning av rättegångshandlingar och andra handlingar — Förordning (EG) nr 1393/2007 — Artikel 8 — Handlingen har inte översatts — Vägran att ta emot en handling — Adressatens språkkunskaper — Kontroll som ombesörjs av den domstol som handlägger målet i den sändande medlemsstaten)	14
2016/C 243/15	Mål C-607/15 P: Överklagande ingett den 18 november 2015 av Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság av det beslut som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 10 september 2015 i mål T-453/14, Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság mot Europaparlamentet	15

2016/C 243/16	Mål C-146/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 14 mars 2016 – Verband Sozialer Wettbewerb e.V. mot DHL Paket GmbH	15
2016/C 243/17	Mål C-186/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Oradea (Rumänien) den 1 april 2016 – Ruxandra Paula Andriciuc m.fl. mot Banca Românească SA	16
2016/C 243/18	Mål C-215/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 18 april 2016 – Elecdey Carcelén S.A. mot Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha	17
2016/C 243/19	Mål C-216/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 18 april 2016 – Energías Eólicas de Cuenca S.A. mot Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha	18
2016/C 243/20	Mål C-220/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 20 april 2016 – Iberenova Promociones S.A.U. mot Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha	19
2016/C 243/21	Mål C-221/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 20 april 2016 – Iberdrola Renovables Castilla La Mancha S.A. mot Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha	20
2016/C 243/22	Mål C-222/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Varna (Bulgarien) den 20 april 2016 – ”MIP-TS” OOD mot Nachalnik na Mitnitsa Varna	21
2016/C 243/23	Mål C-224/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 20 april 2016 – Asotsiatsia na balgarskite predpiyatiya sa mezhdunarodni prevozi i patishtata (AEBTRL) mot Nachalnik na Mitnitsa Burgas som rättslig efterträdare till tullmyndigheten i Svilengrad	22
2016/C 243/24	Mål C-251/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court (Högsta domstolen) (Irland) den 2 maj 2016 – Edward Cussens, John Jennings och Vincent Kingston mot T. G. Brosman	23
2016/C 243/25	Mål C-263/16 P: Överklagande ingett den 12 maj 2016 av Schenker Ltd av den dom som tribunalen (nionde) meddelade den 29 februari 2016 i mål T-265/12, Schenker Ltd mot Europeiska kommissionen	24
2016/C 243/26	Mål C-264/16 P: Överklagande ingett den 12 maj 2016 av Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 29 februari 2016 i mål T-267/12, Deutsche Bahn AG m.fl. mot Europeiska kommissionen	25
2016/C 243/27	Mål C-271/16 P: Överklagande ingett den 13 maj 2016 av Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 29 februari 2016 i mål T-270/12, Panalpina World Transport (Holding) Ltd m.fl. mot Europeiska kommissionen	27

Tribunalen

2016/C 243/28	Mål T-423/13 och T-64/14: Tribunalens dom av den 24 maj 2016 – Good Luck Shipping mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att hindra spridning av kärnmaterial i Iran — Frysning av tillgångar — Felaktig rättstillämpning — Rättslig grund — Oriktig bedömning — Brist på bevisning)	28
2016/C 243/29	Mål T-226/14: Tribunalens dom av den 25 maj 2016 – kommissionen mot McCarron Poultry (Skiljedoms klausul — Femte ramprogrammet för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (1998–2002) — Avtal som rör området ”Energi, miljö och hållbar utveckling” — Uppsägning av avtalet — Återbetalning av delar av det förskott som betalats ut — Dröjningsränta — Tredskodomsförfarande)	29
2016/C 243/30	Mål T-753/14: Tribunalens dom av den 25 maj 2016 – Ice Mountain Ibiza mot EUIPO – Etyam (ocean beach club ibiza) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket ocean beach club ibiza — Äldre nationella figur- och ordmärkena ocean drive Ibiza hotel och OCEAN THE GROUP — Ogiltigförklaring av det äldre varumärke som låg till grund för det angräpnade beslutet — Anledning saknas att döma i saken)	29
2016/C 243/31	Mål T-5/15: Tribunalens dom av den 25 maj 2016 – Ice Mountain Ibiza mot EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean beach club ibiza) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket ocean beach club ibiza — Äldre nationella figurmärkena OC ocean club och OC ocean club Ibiza — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Känneteckenslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)	30
2016/C 243/32	Mål T-6/15: Tribunalens dom av den 25 maj 2016 – Ice Mountain Ibiza mot EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean ibiza) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket ocean ibiza — Äldre nationella figurmärkena OC ocean club och OC ocean club Ibiza — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Känneteckenslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)	31
2016/C 243/33	Mål T-126/15: Tribunalens dom av den 24 maj 2016 – El Corte Inglés mot EUIPO – Grup Supeco Maxor (Supeco) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket Supeco — Det äldre EU-figurmärket SUPER COR — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Omfattningen av överklagandenämndens undersökning — Varor och tjänster som lagts till grund för invändningen — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Regel 15.2 f i förordning (EG) nr 2868/95 — Meddelande nr 2/12)	31
2016/C 243/34	Målen T-422/15 och T-423/15: Tribunalens dom av den 25 maj 2016 – U-R LAB mot EUIPO (THE DINING EXPERIENCE) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärken av figur- och ordmärket THE DINING EXPERIENCE — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Motiveringingsskyldighet — Artikel 75 i förordning (EG) nr 207/2009)	32
2016/C 243/35	Mål T-376/15: Talan väckt den 28 april 2016 – KK mot Easme	33
2016/C 243/36	Mål T-5/16: Överklagande ingett den 4 januari 2016 – Gregis mot EUIPO - DM9 Automobili (ATS)	33

2016/C 243/37	Mål T-167/16: Talan väckt den 19 april 2016 – Polen mot kommissionen	34
2016/C 243/38	Mål T-170/16: Talan väckt den 19 april 2016 – Guardian Glass España, Central Vidriera mot kommissionen	35
2016/C 243/39	Mål T-185/16: Överklagande ingett den 25 april 2016 – Make up for ever mot EUIPO – L'Oréal (MAKE UP FOR EVER PROFESSIONAL)	36
2016/C 243/40	Mål T-187/16: Överklagande ingett den 22 april 2016 – Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik mot EUIPO - Viña y Bodega Botalcura (LITU)	37
2016/C 243/41	Mål T-197/16: Överklagande ingett den 22 april 2016 – Andrea Incontri mot EUIPO - HigoLoL (ANDREA INCONTRI)	38
2016/C 243/42	Mål T-208/16: Talan väckt den 29 april 2016 – Ranocchia mot ERCEA	38
2016/C 243/43	Mål T-210/16: Talan väckt den 5 maj 2016 – Lukash mot rådet	39
2016/C 243/44	Mål T-212/16: Överklagande ingett den 9 maj 2016 – El Corte Inglés mot EUIPO — Elho Business & Sport (FRee STyLe)	40
2016/C 243/45	Mål T-213/16: Överklagande ingett den 9 maj 2016 – El Corte Inglés mot EUIPO — Elho Business & Sport (FREE STYLE)	41
2016/C 243/46	Mål T-216/16: Överklagande ingett den 11 maj 2016 – Vignerons de la Méditerranée mot EUIPO – Bodegas Grupo Yllera (LE VAL FRANCE)	42
2016/C 243/47	Mål T-227/16: Överklagande ingett den 10 maj 2016 – Haverkamp mot EUIPO – Sissel (dörrmatta)	43
2016/C 243/48	Mål T-228/16: Överklagande ingett den 10 maj 2016 – Haverkamp mot EUIPO – Sissel (klapperstensstrand ytmönster)	43
2016/C 243/49	Mål T-232/16: Överklagande ingett den 12 maj 2016 av Europeiska kommissionen av den dom som personaldomstolen meddelade den 2 mars 2016 i mål-Frieberger och Vallin mot kommissionen	44
2016/C 243/50	Mål T-233/16 P: Överklagande ingett den 12 maj 2016 av José Luis Ruiz Molina av den dom som personaldomstolen meddelade den 2 mars 2016 i mål F-60/15, Ruiz Molina mot harmoniseringskontoret	45
2016/C 243/51	Mål T-234/16: Överklagande ingett den 9 maj 2016 – Meissen Keramik mot EUIPO- Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen (Meissen)	46
2016/C 243/52	Mål T-236/16: Överklagande ingett den 10 maj 2016 – Biogena Naturprodukte mot EUIPO (ZUM wohl)	46
2016/C 243/53	Mål T-239/16: Överklagande ingett den 12 maj 2016 – Polskie Zdroje mot EUIPO (perlage)	47
2016/C 243/54	Mål T-243/16: Överklagande ingett den 18 maj 2016 – Freddo mot EUIPO - Freddo Freddo (Freggo)	48
2016/C 243/55	Mål T-244/16: Talan väckt den 13 maj 2016 – Yanukovych mot rådet	49
2016/C 243/56	Mål T-245/16: Talan väckt den 13 maj 2016 – Yanukovych mot rådet	50
Personaldomstolen		
2016/C 243/57	Mål F-19/16: Talan väckt den 5 april 2016 – ZZ mot EIB	52

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2016/C 243/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 232, 27.6.2016

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 222, 20.6.2016

EUT C 211, 13.6.2016

EUT C 200, 6.6.2016

EUT C 191, 30.5.2016

EUT C 175, 17.5.2016

EUT C 165, 10.5.2016

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TRIBUNALEN

Indelning av domare på avdelning

(2016/C 243/02)

Tribunalen har vid sammanträde i plenum den 9 juni 2016, till följd av att domarna Peter George Xuereb, Frederik Schalin och Inga Reine har tillträtt sina ämbeten, på förslag av ordföranden som framställts i enlighet med artikel 13.2 i rättegångsreglerna, beslutat att ändra beslutet av den 23 oktober 2013 om indelning av domarna på avdelning ⁽¹⁾, i dess lydelse enligt beslut av den 13 april 2016 ⁽²⁾. För perioden från den 9 juni 2016 till den 31 augusti 2016 ska domarna vara indelade på avdelning enligt följande:

Första avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Vice ordföranden Heikki Kanninen samt domarna Irena Pelikánová, Eugène Buttigieg, Stéphane Gervasoni och Leopoldo Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín.

Första avdelningen (sammanträder med tre domare):

Vice ordföranden Heikki Kanninen

- a) Domarna Irena Pelikánová och Eugène Buttigieg.
- b) Domarna Irena Pelikánová och Leopoldo Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín.
- c) Domarna Eugène Buttigieg och Leopoldo Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín.

Andra avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden Maria Eugénia Martins de Nazaré Ribeiro samt domarna Egidijus Bieliūnas, Stéphane Gervasoni, Lauri Madise och Zoltán Csehi.

Andra avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden Maria Eugénia Martins de Nazaré Martins Ribeiro

- a) Domarna Stéphane Gervasoni och Lauri Madise.
- b) Domarna Stéphane Gervasoni och Zoltán Csehi.
- c) Domarna Lauri Madise och Zoltán Csehi.

⁽¹⁾ EUT C 344, 23.11.2013, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 175, 17.5.2016, s. 2.

Tredje avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden Savvas Pappasavvas samt domarna Ingrida Labucka, Egidijus Bieliūnas, Ian Forrester och Constantinos Iliopoulos.

Tredje avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden Savvas Pappasavvas

- a) Domarna Egidijus Bieliūnas och Ian Forrester.
- b) Domarna Egidijus Bieliūnas och Constantinos Iliopoulos.
- c) Domarna Ian Forrester och Constantinos Iliopoulos.

Fjärde avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden Miro Prek samt domarna Ingrida Labucka, Juraj Schwarcz, Viktor Kreuschitz och Frederik Schalin.

Fjärde avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden Miro Prek

- a) Domarna Ingrida Labucka och Viktor Kreuschitz.
- b) Domarna Ingrida Labucka och Frederik Schalin.
- c) Domarna Viktor Kreuschitz och Frederik Schalin.

Femte avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden Alfred Dittrich samt domarna Franklin Dehousse, Juraj Schwarcz, Vesna Tomljenović och Inga Reine.

Femte avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden Alfred Dittrich

- a) Domarna Juraj Schwarcz och Vesna Tomljenović.
- b) Domarna Juraj Schwarcz och Inga Reine.
- c) Domarna Vesna Tomljenović och Inga Reine.

Sjätte avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden Sten Frimodt Nielsen samt domarna Franklin Dehousse, Irena Wiszniewska-Białecka, Anthony Michael Collins och Virgilijus Valančius.

Sjätte avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden Sten Frimodt Nielsen

- a) Domarna Franklin Dehousse och Anthony Michael Collins.
- b) Domarna Franklin Dehousse och Virgilijus Valančius.
- c) Domarna Anthony Michael Collins och Virgilijus Valančius.

Sjunde avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden Marc van der Woude samt domarna Irena Wiszniewska-Białecka, Mariyana Kancheva, Ignacio Ulloa Rubio och Anna Marcoulli.

Sjunde avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden Marc van der Woude

- a) Domarna Irena Wiszniewska-Białecka och Ignacio Ulloa Rubio.
- b) Domarna Irena Wiszniewska-Białecka och Anna Marcoulli.
- c) Domarna Ignacio Ulloa Rubio och Anna Marcoulli.

Åttonde avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden Dimitrios Gratsias samt domarna Otto Czúcz, Mariyana Kancheva, Carl Wetter och Nina Pótorak.

Åttonde avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden Dimitrios Gratsias

- a) Domarna Mariyana Kancheva och Carl Wetter.
- b) Domarna Mariyana Kancheva och Nina Pótorak.
- c) Domarna Carl Wetter och Nina Pótorak.

Nionde avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden Guido Berardis samt domarna Otto Czúcz, Andrei Popescu, Dean Spielmann och Peter George Xuereb.

Nionde avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden Guido Berardis

- a) Domarna Otto Czúcz och Andrei Popescu.
- b) Domarna Dean Spielmann och Peter George Xuereb.

Avdelningarna i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare) är sammansatta enligt följande:

- när det gäller den första, andra, tredje, fjärde, femte, sjätte, sjunde och åttonde avdelningen, genom tillägg, till den ursprungliga sammansättningen som ska avgöra målet, av den fjärde domaren vid den avdelningen och en femte domare från den avdelning som följer i nummerordning (med undantag för avdelningsordföranden), som utses i den ordning som föreskrivs i artikel 8 i rättegångsreglerna;
- när det gäller den nionde avdelningen, genom tillägg, till den ursprungliga sammansättningen som ska avgöra målet, av de två andra domarna vid den avdelningen.

När de avdelningar som tilldelats fyra domare sammanträder med tre domare sammanträder de enligt tre olika sammansättningar.

När den avdelning som tilldelats fem domare sammanträder med tre domare sammanträder den enligt två olika sammansättningar.

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (första avdelningen) av den 28 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna) – Staatssecretaris van Financiën mot Het Oudeland Beheer BV

(Mål C-128/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Skattepliktiga transaktioner — Uttag för verksamhetsändamål av varor som erhållits ”inom denna rörelse” — Behandling som leverans mot vederlag — Beskattningsunderlag)

(2016/C 243/03)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Staatssecretaris van Financiën

Motpart: Het Oudeland Beheer BV

Domslut

- 1) Artikel 11 A.1 b i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, i dess lydelse enligt rådets direktiv 95/7/EG av den 10 april 1995, ska tolkas på så sätt att värdet på en sakrätt som ger innehavaren nyttjanderätt till fast egendom och kostnaderna för att färdigställa en kontorsbyggnad som har uppförts på den aktuella marken kan ingå i beskattningsunderlaget för en leverans i den mening som avses i artikel 5.7 a i sjätte direktivet, när den skattskyldiga personen visserligen redan har betalat mervärdesskatt på nämnda värde och kostnader, men även omedelbart har gjort fullt avdrag för den mervärdesskatten.
- 2) I ett fall som det förevarande, där mark med en byggnad under uppförande har mottagits till följd av upplåtelsen av en sakrätt som ger innehavaren nyttjanderätt till denna fasta egendom, ska artikel 11 A.1 b i sjätte direktivet (direktiv 77/388), i dess lydelse enligt direktiv 95/7, tolkas på så sätt att det värde på sakrätten som ska ingå i beskattningsunderlaget för en leverans i den mening som avses i artikel 5.7 a i sjätte direktivet motsvarar värdet på de belopp som årligen ska betalas i vederlag under den återstående löptiden för det arrendeavtal genom vilket nämnda sakrätt har upplåtits, vilka har korrigerats eller kapitaliserats enligt samma metod som den som används för att fastställa arrendeupplåtelsens värde.

⁽¹⁾ EUT C 159, 26.5.2014.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 28 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Landesverwaltungsgericht Niederösterreich, Raad van State, Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Österrike, Nederländerna, Italien) – Borealis Polyolefine GmbH mot Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft (C-191/14), OMV Refining & Marketing GmbH mot Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft (C-192/14), DOW Benelux BV m.fl. mot Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu (C-295/14), Esso Italiana Srl, Eni SpA, Linde Gas Italia Srl mot Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protokoll di Kyoto, Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri (C-389/14), Api Raffineria di Ancona SpA mot Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protokoll di Kyoto, Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico (C-391/14), Lucchini in Amministrazione Straordinaria SpA mot Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protokoll di Kyoto, Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico (C-392/14), Dalmine SpA mot Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protokoll di Kyoto, Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico (C-393/14)

(Förenade målen C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 och C-391/14–C-393/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — System för handel med utsläppsrätter för växthusgaser i Europeiska unionen — Direktiv 2003/87/EG — Artikel 10a.5 — Metod för tilldelning av utsläppsrätter — Gratis tilldelning av utsläppsrätter — Beräkningsmetod för den enhetliga sektorsövergripande korrigeringsfaktorn — Beslut 2011/278/EU — Artikel 15.3 — Beslut 2013/448/EU — Artikel 4 — Bilaga II — Giltighet)

(2016/C 243/04)

Rättegångsspråk: tyska, nederländska, italienska

Hänskjutande domstol

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich, Raad van State, Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i målet vid den nationella domstolen

(Mål C-191/14)

Klagande: Borealis Polyolefine GmbH

Motpart: Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Mål C-192/14)

Klagande: OMV Refining & Marketing GmbH

Motpart: Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

(C-295/14)

Klagande: DOW Benelux BV m.fl.

Motpart: Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu

(C-389/14)

Klagande: Esso Italiana Srl, Eni SpA, Linde Gas Italia Srl

Motparter: Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protokoll di Kyoto, Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri,

ytterligare deltagare i rättegången: Edison SpA

(Mål C-391/14)

Klagande: Api Raffineria di Ancona SpA

Motparter: Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico

ytterligare deltagare i rättegången Edison SpA

(Mål C-392/14)

Klagande: Lucchini in Amministrazione Straordinaria SpA

Motparter: Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico,

ytterligare deltagare i rättegången: Cofely Italia SpA

(Mål C-393/14)

Klagande: Dalmine SpA

Motparter: Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico

ytterligare deltagare i rättegången: Cofely Italia SpA, Buzzi Unicem SpA

Domslut

- 1) Vid prövningen av frågorna 1-4 i målen C-191/14 och C-192/14, fråga 3 i mål C-295/14 och fråga 1 i målen C-389/14 och C-391/14–C-393/14 har det inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av artikel 15.3 i kommissionens beslut 2011/278/EU av den 27 april 2011 om fastställande av unionstäckande övergångsbestämmelser för harmoniserad gratis tilldelning av utsläppsrätter enligt artikel 10a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, i den del denna artikel 15.3 utesluter beaktandet av utsläpp från elproducenter vid fastställandet av det högsta årliga antalet utsläppsrätter.
- 2) Artikel 4 i och bilaga II till kommissionens beslut 2013/448/EU av den 5 september 2013 om nationella genomförandeåtgärder för övergångsutdelningen av gratis utsläppsrätter för växthusgaser i enlighet med artikel 11.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG är ogiltiga.
- 3) Verkningarna av ogiltigförklaringen av artikel 4 i och bilaga II till beslut 2013/448 begränsas i tiden på så sätt att denna ogiltigförklaring inte har några verkningar förrän efter utgången av en period på tio månader från avkunnandet av förevarande dom för att Europeiska kommissionen ska kunna vidta nödvändiga åtgärder, och att de åtgärder som vidtas fram till utgången av denna period på grundval av de ogiltigförklarade bestämmelserna inte kan ifrågasättas.

⁽¹⁾ EUT C 303, 8.9.2014.
EUT C 372, 20.10.2014.

**Domstolens dom (första avdelningen) av den 4 maj 2016 – Europeiska kommissionen mot
Republiken Österrike**

(Mål C-346/14) ⁽¹⁾

*(Fördragsbrott — Artikel 4.3 FUE — Artikel 288 FEUF — Direktiv 2000/60/EG — Unionens åtgärder på
vattenpolitikens område — Artikel 4.1 — Förebyggande av en försämring av statusen i
ytvattenförekomster — Artikel 4.7 — Undantag från förbudet mot försämring — Allmänintresse av
större vikt — Tillstånd för byggnation av ett vattenkraftverk i floden Schwarze Sulm (Österrike) —
Försämring av vattenstatusen)*

(2016/C 243/05)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: E. Manhaeve, C. Hermes och G. Wilms)

Svarande: Republiken Österrike (ombud: C. Pesendorfer)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Tjeckien (ombud: M. Smolek, Z. Petzl och J. Vlácil)

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 361, 13.10.2014.

**Domstolens dom (andra avdelningen) av den 4 maj 2016 – Republiken Polen mot Europaparlamentet
och Europeiska unionens råd**

(Mål C-358/14) ⁽¹⁾

*(Talan om ogiltigförklaring — Tillnärmning av lagstiftning — Direktiv 2014/40/EU — Artiklarna 2 led
25, 6.2 b, 7.1–7.5, 7.7 första meningen, 7.12–7.14 och artikel 13.1 c — Giltighet — Tillverkning,
presentation och försäljning av tobaksvaror — Förbud mot att släppa ut tobaksvaror med en karakteristisk
smak på marknaden — Tobaksvaror med mentol — Rättslig grund — Artikel 114 FEUF —
Proportionalitetsprincipen — Subsidiaritetsprincipen)*

(2016/C 243/06)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna och M. Szwarc)

Part som har intervenerat till stöd för sökanden: Rumänien (ombud: R.-H. Radu, D. M. Bulancea och A. Vacaru)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: L. Visaggio, J. Rodrigues och A. Pospíšilová Padowska) och Europeiska unionens råd (ombud: O. Segnana, J. Herrmann, K. Pleśniak och M. Simm)

Parter som har intervenerat till stöd för svarandena: Irland (ombud: J. Quaney, M. A. Joyce, biträdda av E. Barrington och M. J. Cooke, SC, och E. Carolan, BL), Republiken Frankrike (ombud: D. Colas och S. Ghiandoni), Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: V. Kaye, C. Brodie och M. Holt, biträdda av I. Rogers, QC, S. Abram och M. E. Metcalfe, barristers), Europeiska kommissionen (ombud: M. Van Hoof, C. Cattabriga och M. Owsiany-Hornung)

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Republiken Polen ska ersätta rättegångskostnaderna.*
- 3) *Irland, Republiken Frankrike, Rumänien, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland och Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 315, 15.9.2014.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 4 maj 2016 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) – Förenade kungariket – Pillbox 38 (UK) Ltd mot x

(Mål C-477/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Tillnärmning av lagstiftning — Direktiv 2014/40/EU — Artikel 20 — Elektroniska cigaretter och påfyllningsbehållare — Giltighet — Principen om likabehandling — Proportionalitetsprincipen och rättssäkerhetsprincipen — Subsidiaritetsprincipen — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artiklarna 16 och 17)

(2016/C 243/07)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Pillbox 38 (UK) Ltd

Svarande: Secretary of State for Health

Saken

Vid prövningen av den hänskjutna frågan har det inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av artikel 20 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/40/EU av den 3 april 2014 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror och relaterade produkter och om upphävande av direktiv 2001/37/EG.

⁽¹⁾ EUT C 7, 12.1.2015.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 12 maj 2016 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden - Nederländerna) – Gemeente Borsele mot Staatssecretaris van Financiën, Staatssecretaris van Financiën mot Gemeente Borsele

(Mål C-520/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 2.1 c och 9.1 — Beskattningsbara personer — Ekonomisk verksamhet — Begrepp — Skolskjuts)

(2016/C 243/08)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Gemeente Borsele, Staatssecretaris van Financiën

Motparter: Staatssecretaris van Financiën, Gemeente Borsele

Domslut

Artikel 9.1 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att en lokal myndighet som tillhandahåller en tjänst avseende skolskjuts, under sådana förhållanden som dem i det nationella målet, inte bedriver ekonomisk verksamhet och således inte är en beskattningsbar person.

⁽¹⁾ EUT C 56, 16.2.2015

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 27 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden - Nederländerna) – X mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-528/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Gemensamma tulltaxan — Förordning (EG) nr 1186/2009 — Artikel 3 — Befrielse från importtullar — Personlig egendom — Flyttning av bostad från ett tredjeland till en medlemsstat — Begreppet normal bostad — Inte möjligt att samtidigt ha en normal bostad i en medlemsstat och i ett tredjeland — Kriterier för att fastställa platsen för den normala bostaden)

(2016/C 243/09)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: X

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Domslut

- 1) Artikel 3 i rådets förordning (EG) nr 1186/2009 av den 16 november 2009 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse ska tolkas på så sätt att vid tillämpningen av denna artikel kan en fysisk person inte samtidigt ha en normal bostad både i en medlemsstat och i ett tredjeland.
- 2) Under sådana omständigheter som de som är aktuella i det nationella målet – där den berörda personen har både personlig och yrkesmässig anknytning till ett tredjeland och personlig anknytning till en medlemsstat – ska man, vid fastställandet av huruvida den berörda personen har sin normala bostad i den mening som avses i artikel 3 i förordning nr 1186/2009 i tredjelandet, i samband med helhetsbedömningen av relevanta faktiska omständigheter tillmäta särskild vikt vid den period under vilken den berörda personen har vistats i detta tredjeland.

⁽¹⁾ EUT C 56,16.2.2015.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 maj 2016 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden - Nederländerna) – Toorank Productions BV mot Staatssecretaris van Financiën

(Förenade målen C-532/14 och C-533/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Gemensamma tulltaxan — Tullklassificering — Kombinerade nomenklaturen — Tulltaxenummer 2206 — Tulltaxenummer 2208 — Alkoholhaltiga drycker som framställts genom jäsning, vilken efterföljts av en reningsprocess — Tillsatser har tillsatts alkoholhaltiga drycker som framställts genom jäsning, vilken efterföljts av en reningsprocess — Drycker som har förlorat de egenskaper som drycker som omfattas av tulltaxenummer 2206 har)

(2016/C 243/10)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Toorank Productions BV

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Domslut

- 1) Kombinerade nomenklaturen i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1719/2005 av den 27 oktober 2005 och kommissionens förordning (EG) nr 1214/2007 av den 20 september 2007 ska tolkas så, att en dryck, såsom Ferm Fruit – som erhållits genom jäsning av äppelkoncentrat, är avsedd att förtäras som den är eller som en basingrediens i andra drycker, och som genom rening, däribland ultrafiltrering, har fått en neutral färg, doft och smak och som har en alkoholhalt på 16 volymprocent utan att destillerad alkohol har tillsatts – omfattas av nr 2208 i nomenklaturen.
- 2) Kombinerade nomenklaturen i bilaga I till förordning nr 2658/87, i dess lydelse enligt förordning nr 1719/2005 och förordning nr 1214/2007 ska tolkas så, att drycker med en alkoholhalt på 14 volymprocent, som inte innehåller någon destillerad alkohol och som framställs genom att socker, aromämnen, färgämnen, smakförstärkare, förtjockningsmedel och konserveringsmedel – samt i ett fall grädda – tillsatts till Ferm Fruit, omfattas av nr 2208 i nomenklaturen.

- 3) Kombinerade nomenklaturen i bilaga I till förordning nr 2658/87, i dess lydelse enligt förordning nr 1719/2005 och förordning nr 1214/2007 ska tolkas så, att en dryck med en alkoholhalt på 13,4 volymprocent, som framställs genom att socker, aromämnen, färgämnen, smakförstärkare, förtjockningsmedel, konserveringsmedel och destillerad alkohol tillsätts till Ferm Fruit – där den destillerade alkoholen varken till volym eller till alkoholhalt utgör mer än 49 procent av den alkohol som finns i drycken, och resterande 51 procent är resultatet av en jäsningsprocess – omfattas av nr 2208 i nomenklaturen.

⁽¹⁾ EUT C 65, 23.2.2015.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 4 maj 2016 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) - Förenade kungariket) – The Queen, på begäran av: Philip Morris Brands SARL, Philip Morris Ltd, British American Tobacco UK Limited mot Secretary of State for Health

(Mål C-547/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Tillnärmning av lagstiftning — Direktiv 2014/40/EU — Artiklarna 7, 18, 24.2 och 24.3 — Artiklarna 8.3, 9.3, 10.1 a, c och g, 13 och 14 — Tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror — Giltighet — Rättslig grund — Artikel 114 FEUF — Proportionalitetsprincipen — Subsidiaritetsprincipen — Unionens grundläggande rättigheter — Yttrandefrihet — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 11)

(2016/C 243/11)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: The Queen, på begäran av: Philip Morris Brands SARL, Philip Morris Ltd, British American Tobacco UK Limited

Svarande: Secretary of State for Health

Ytterligare deltagare i rättegången: Imperial Tobacco Ltd, JT International SA, Gallaher Ltd, Tann UK Ltd, Tannpapier GmbH, V. Mane Fils, Deutsche Benkert GmbH & Co. KG, Benkert UK Ltd, Joh. Wilh. von Eicken GmbH

Domslut

- 1) Artikel 24.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/40/EU av den 3 april 2014 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror och relaterade produkter och om upphävande av direktiv 2001/37/EG ska tolkas så, att denna bestämmelse ger medlemsstaterna rätt att behålla eller införa ytterligare krav vad gäller de aspekter avseende standardiseringen av förpackningen av tobaksvaror som inte har harmoniserats genom direktivet.
- 2) Artikel 13.1 i direktiv 2014/40 ska tolkas så, att den förbjuder att det på märkningen på styckförpackningar, ytterförpackningen eller på själva tobaksvarorna i sig, anbringas upplysningar som omfattas av denna bestämmelse, även när dessa upplysningar är materiellt korrekta.

- 3) Vid prövningen av de frågor som ställts av High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Högsta domstolen (England och Wales), avdelningen Queen's Bench (förvaltningsrättsliga avdelningen)) har det inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av artiklarna 7, 18, 24.2 och 24.3 i direktiv 2014/40, eller av bestämmelserna i kapitel II i avdelning II i detta direktiv.

(¹) EUT C 56,16.2.2015.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 28 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Administratīvā apgabaltiesa - Lettland) – SIA Oniors Bio mot Valsts ieņēmumu dienests

(Mål C-233/15) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EEG) nr 2658/87 — Gemensamma tulltaxan — Tullklassificering — Kombinerade nomenklaturen — Undernummer 1517 90 91 och 1518 00 31 — Flytande vegetabilisk obearbetad och stabil blandning av rapsolja (88 procent) och solrosolja (12 procent))

(2016/C 243/12)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Administratīvā apgabaltiesa

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: SIA Oniors Bio

Motpart: Valsts ieņēmumu dienests

Domslut

Den kombinerade nomenklatur som återfinns i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan i dess lydelse enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1006/2011 av den 27 september 2011 ska tolkas så att, för att avgöra om en blandning av vegetabiliska oljor såsom den i det nationella målet ska klassificeras enligt undernummer 1517 90 91 i KN, som en ätbar blandning av vegetabiliska oljor, eller enligt undernummer 1518 00 31, som en oätlig blandning av vegetabiliska oljor, ska samtliga relevanta omständigheter beaktas, såvida dessa avser produktens objektiva kännetecken och egenskaper. Bland de relevanta omständigheter som kan motivera att en sådan blandning betecknas som oätlig ingår en bedömning av de upplysningar som blandningens tillverkare har angett i tulldeklarationen, med innebörden att det på grund av framställningsprocessens kännetecken inte kan uteslutas att det förekommer skadliga ämnen i blandningen. Härvidlag är den omständigheten att det vid analys av varuprover som tagits på en sådan blandning av vegetabiliska oljor inte har funnits några spår av skadliga ämnen inte i sig tillräcklig för att beteckningen av den berörda produkten som oätlig ska ifrågasättas. En sådan konsekvens förutsätter att det föreligger annan relevant bevisning som kan ge upphov till tvivel avseende huruvida de upplysningar angående framställningsprocessen för den berörda blandningen som har lämnats av blandningens tillverkare och som återges i denna deklaration är riktiga, i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 62, 68 och 71 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2005 av den 13 april 2005.

(¹) EUT C 245, 27.7.2015.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 12 maj 2016 – Bank of Industry and Mine mot Europeiska unionens råd

(Mål C-358/15 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Restriktiva åtgärder mot Iran — Förteckning över de personer och enheter som omfattas av frysningen av tillgångar och ekonomiska resurser — Verkställighetsförordning (EU) nr 945/2012 — Rättslig grund — Kriterium avseende materiellt, logistiskt eller finansiellt stöd till Irans regering — En del av ett statligt företags vinst har inbetalats till den iranska staten)

(2016/C 243/13)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Bank of Industry and Mine (ombud: advokaterna E. Rosenfeld och S. Perrotet.)

Övrig part i målet: Europeiska unionens råd (ombud: M. Bishop och A. Vitro)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Bank of Industry and Mine och Europeiska unionens råd ska bära sina respektive rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C ##, ##.

Domstolens beslut (tionde avdelningen) av den 28 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia n° 44 de Barcelona - Spanien) – Alta Realitat SL mot Erlock Film ApS, Ulrich Thomsen

(Mål C-384/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Samarbete i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur — Delgivning av rättegångshandlingar och andra handlingar — Förordning (EG) nr 1393/2007 — Artikel 8 — Handlingen har inte översatts — Vägran att ta emot en handling — Adressatens språkkunskaper — Kontroll som ombesörjs av den domstol som handlägger målet i den sändande medlemsstaten)

(2016/C 243/14)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Primera Instancia n° 44 de Barcelona

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Alta Realitat SL

Svarande: Erlock Film ApS, Ulrich Thomsen

Avgörande

Europaparlamentets och rådets förordning nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur ("delgivning av handlingar") och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1348/2000 ska tolkas så, att när en handling delges en adressat som bor i en annan medlemsstat och denna handling inte har avfattats på eller åtföljts av en översättning till antingen ett språk som den berörda personen förstår eller det officiella språket i den mottagande medlemsstaten eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, det officiella språket eller ett av de officiella språken på delgivningsorten, så

- ska den domstol som handlägger målet i den sändande staten försäkra sig om att denna adressat vederbörligen, genom det standardformulär som återges i bilaga II till denna förordning, har informerats om sin rätt att vägra att ta emot handlingen,
- ankommer det på den domstolen att, för det fall denna formalitet har underlåtit, rätta till förfarandet i enlighet med bestämmelserna i nämnda förordning,
- tillkommer det inte den domstol som handlägger målet att förhindra adressaten från att utnyttja sin rätt att vägra att ta emot handlingen,
- är det först efter det att adressaten faktiskt har utnyttjat sin rätt att vägra att ta emot handlingen som den domstol som handlägger målet kan pröva om denna vägran är berättigad; denna domstol ska, i detta syfte, ta hänsyn till alla relevanta uppgifter i akten för att fastställa om den berörda personen förstår eller inte förstår det språk på vilket handlingen har avfattats, och
- kan denna domstol, om den konstaterar att adressatens vägran att ta emot handlingen inte var berättigad, i princip tillämpa de rättsföljder som i ett sådant fall föreskrivs i nationell rätt, under förutsättning att den ändamålsenliga verkan av förordning nr 1393/2007 iakttas.

⁽¹⁾ EUT C 388, 3.11.2014.

Överklagande ingett den 18 november 2015 av Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság av det beslut som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 10 september 2015 i mål T-453/14, Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság mot Europaparlamentet

(Mål C-607/15 P)

(2016/C 243/15)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter

Klagande: Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság (ombud: D. Sobor, ügyvéd)

Övrig part i målet: Europaparlamentet

I beslut av den 4 maj 2016 ogillade Europeiska unionens domstol (sjätte avdelningen) överklagandet samt förpliktade klaganden att ersätta rättegångskostnaderna.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 14 mars 2016 – Verband Sozialer Wettbewerb e.V. mot DHL Paket GmbH

(Mål C-146/16)

(2016/C 243/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Verband Sozialer Wettbewerb e.V.

Motpart: DHL Paket GmbH

Tolkningsfrågor

- 1) Måste näringsidkarens geografiska adress och identitet, i den mening som avses i artikel 7.4 b i direktiv 2005/29/EG ⁽¹⁾, anges redan i reklam för specifika varor i en tryckt publikation, även när konsumenterna endast kan köpa nämnda varor via en i reklamen angiven webbplats, tillhörande det företag som gör reklam, och konsumenterna lätt kan erhålla den information som är nödvändig enligt artikel 7.4 i direktivet på eller via denna webbplats?
- 2) Har det betydelse för svaret på den första frågan huruvida det företag som gör reklam i den tryckta publikationen gör det för att sälja egna varor och direkt hänvisar till den egna webbplatsen vad avser den information som är nödvändig enligt artikel 7.4 i direktiv 2005/29/EG eller huruvida reklamen gäller andra företags varor vilka säljs via det förstnämnda företagets plattform på Internet och konsumenterna, för att erhålla den information som avses i artikel 7.4 i direktivet, måste klicka sig vidare, en eller flera gånger, till de andra företagens internetsidor via en länk på plattformsoperatörens webbplats, som är den enda webbplats som nämns i reklamen?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 149, s. 22).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Oradea (Rumänien) den 1 april 2016 – Ruxandra Paula Andriciuc m.fl. mot Banca Românească SA

(Mål C-186/16)

(2016/C 243/17)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Oradea

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ruxandra Paula Andriciuc m.fl.

Motpart: Banca Românească SA

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 3.1 i direktiv 93/13 ⁽¹⁾ tolkas så, att frågan huruvida det föreligger en betydande obalans i parternas rättigheter och skyldigheter enligt avtalet ska bedömas med strikt hänvisning till de förhållanden som rådde då avtalet ingicks, eller kan obalansen även avse det fall att konsumentens prestation under giltighetstiden för ett avtal som avser fortlöpande eller periodiskt återkommande tillhandahållande har blivit orimligt kostsam jämfört med då avtalet ingicks till följd av betydande svängningar i växelkursen?
2. Innebär kravet att ett avtalsvillkor ska vara klart och begripligt formulerat i den mening som avses i artikel 4.2 i direktiv 93/13 att nämnda avtalsvillkor ska ange endast de skäl till varför ovannämnda villkor införs i avtalet samt hur detta villkor fungerar, eller ska det även redogöra för alla möjliga följder som kan innebära att det pris som konsumenten betalar kan variera, exempelvis valutarisken, och kan det mot bakgrund av direktiv 93/13/EEG anses att bankens skyldighet att informera kunden i samband med beviljande av lån endast avser kreditvillkoren, det vill säga ränta, avgifter och de säkerheter som låntagaren åläggs att ställa, och att nämnda skyldighet inte omfattar information om möjliga upp- eller nedgångar i en utländsk valutas växlingskurs?

3. Ska artikel 4.2 i direktiv 93/13/EEG tolkas så, att begreppen "avtalets huvudföremål" och "[förhållandet mellan] å ena sidan ... pris och ersättning och å andra sidan sålda tjänster eller varor" omfattar ett villkor i ett kreditavtal uttryckt i en utländsk valuta som ingåtts mellan en näringsidkare och en konsument och som inte har varit föremål för individuell förhandling, med stöd av vilket lånet ska återbetalas i samma valuta?

(¹) Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 18 april 2016 – Elecdey Carcelén S.A. mot Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

(Mål C-215/16)

(2016/C 243/18)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Sala Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Elecdey Carcelén S.A.

Motpart: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Tolkningsfrågor

- 1) Mot bakgrund av de "stödsystem" som definieras i artikel 2 k i direktiv 2009/28/EG, vilka inbegriper bland annat skatteincitament i form av skatteåterbetalningar, skattebefrielser och skattelättnader, som instrument för att uppnå de mål avseende användning av förnybar energi som ställs upp i nämnda direktiv 2009/28/EG, ska nämnda incitament eller åtgärder anses vara obligatoriska och bindande för medlemsstaterna, så att de har direkt effekt och kan åberopas direkt av enskilda vid alla typer av offentliga instanser, inbegripet domstolar och förvaltningsmyndigheter?
- 2) Ska användningen av uttrycket "men är inte begränsat till" vid beskrivningen av de skatteincitament i form av skatteåterbetalningar, skattebefrielser och skattelättnader som de "stödsystem" som nämns i föregående fråga kan inbegripa förstås så, att dessa incitament specifikt omfattar icke-beskattning, det vill säga ett förbud mot alla typer av punktskatter eller särskilda avgifter, utöver de generella skatter som belastar den ekonomiska verksamheten och produktionen av elektricitet, som påförs energi från förnybara källor? I denna del uppkommer även följande fråga: Ska på samma sätt ovannämnda allmänna förbud anses omfatta konkurrerande skatter, dubbelbeskattning eller överlappande skatter vad gäller flera generella eller specifika skatter som tas ut under olika skeden i produktionen av förnybar energi, när de påverkar samma beskattningsgrundande händelse som utlöser den aktuella vindkraftsskatten?
- 3) För det fall föregående fråga ska besvaras nekande och beskattning av energi från förnybara källor godtas: Ska begreppet "särskilda ändamål" i artikel 1.2 i direktiv 2008/118/EG tolkas så, att dessa ändamål måste vara exklusiva och att vidare den avgift som påförs förnybar energi sett till hur den är uppbyggd ska vara ha genuint icke-fiskal karaktär, och inte endast ha budget- eller skatteuppbördssyften?

- 4) När det gäller vad som föreskrivs i artikel 4 i direktiv 2003/96/EG om de skattenivåer som medlemsstaterna ska tillämpa på energiprodukter och elektricitet, tar direktivet som utgångspunkt för de minimiskattenivåer som anges i direktivet summan av de direkta och indirekta skatter som påförts på dessa produkter när de frisläppts för förbrukning. Innebär detta att den skattenivå som krävs av detta direktiv inte omfattar nationella skatter som inte är av genuint icke-fiskal karaktär, såväl sett till hur de är uppbyggda som till deras särskilda ändamål, tolkat i enlighet med det svar som ges på den föregående frågan?
- 5) Utgör begreppet kostnader i artikel 13.1 e i direktiv 2009/28/EG ett självständigt unionsrättsligt begrepp som ska ges en vid tolkning, så att det inbegriper, och är synonymt med, skatt i allmänhet?
- 6) För det fall föregående fråga ska besvaras jakande ställes följande fråga: Kan de kostnader som ska betalas av de konsumenterna som avses i nämnda artikel 13.1 e, endast inbegripa de avgifter eller skatter som i förekommande fall syftar till att kompensera för de skador som orsakas på miljön och till att avhjälpa dessa skador med hjälp av den uppburna skatten, men inte de avgifter eller skatter på icke-förorenande energi vilkas primära syfte rör budgeten eller skatteuppbörden?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 18 april 2016 – Energías Eólicas de Cuenca S.A. mot Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

(Mål C-216/16)

(2016/C 243/19)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Sala Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Energías Eólicas de Cuenca S.A.

Motpart: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Tolkningsfrågor

- 1) Mot bakgrund av de "stödsystem" som definieras i artikel 2 k i direktiv 2009/28/EG, vilka inbegriper bland annat skatteincitament i form av skatteåterbetalningar, skattebefrielser och skattelättnader, som instrument för att uppnå de mål avseende användning av förnybar energi som ställs upp i nämnda direktiv 2009/28/EG, ska nämnda incitament eller åtgärder anses vara obligatoriska och bindande för medlemsstaterna, så att de har direkt effekt och kan åberopas direkt av enskilda vid alla typer av offentliga instanser, inbegripet domstolar och förvaltningsmyndigheter?
- 2) Ska användningen av uttrycket "men är inte begränsat till" vid beskrivningen av de skatteincitament i form av skatteåterbetalningar, skattebefrielser och skattelättnader som de "stödsystem" som nämns i föregående fråga kan inbegripa förstås så, att dessa incitament specifikt omfattar icke-beskattnings, det vill säga ett förbud mot alla typer av punktskatter eller särskilda avgifter, utöver de generella skatter som belastar den ekonomiska verksamheten och produktionen av elektricitet, som påförs energi från förnybara källor? I denna del uppkommer även följande fråga: Ska på samma sätt ovannämnda allmänna förbud anses omfatta konkurrerande skatter, dubbelbeskattnings eller överlappande skatter vad gäller flera generella eller specifika skatter som tas ut under olika skeden i produktionen av förnybar energi, när de påverkar samma beskattningsgrundande händelse som utlöser den aktuella vindkraftsskatten?

- 3) För det fall föregående fråga ska besvaras nekande och beskattning av energi från förnybara källor godtas: Ska begreppet "särskilda ändamål" i artikel 1.2 i direktiv 2008/118/EG tolkas så, att dessa ändamål måste vara exklusiva och att vidare den avgift som påförs förnybar energi sett till hur den är uppbyggd ska vara ha genuint icke-fiskal karaktär, och inte endast ha budget- eller skatteuppbördssyften?
- 4) När det gäller vad som föreskrivs i artikel 4 i direktiv 2003/96/EG om de skattenivåer som medlemsstaterna ska tillämpa på energiprodukter och elektricitet, tar direktivet som utgångspunkt för de minimiskattenivåer som anges i direktivet summan av de direkta och indirekta skatter som påförts på dessa produkter när de frisläppts för förbrukning. Innebär detta att den skattenivå som krävs av detta direktiv inte omfattar nationella skatter som inte är av genuint icke-fiskal karaktär, såväl sett till hur de är uppbyggda som till deras särskilda ändamål, tolkat i enlighet med det svar som ges på den föregående frågan?
- 5) Utgör begreppet kostnader i artikel 13.1 e i direktiv 2009/28/EG ett självständigt unionsrättsligt begrepp som ska ges en vid tolkning, så att det inbegriper, och är synonymt med, skatt i allmänhet?
- 6) För det fall föregående fråga ska besvaras jakande ställes följande fråga: Kan de kostnader som ska betalas av de konsumenter som avses i nämnda artikel 13.1 e, endast inbegripa de avgifter eller skatter som i förekommande fall syftar till att kompensera för de skador som orsakas på miljön och till att avhjälpa dessa skador med hjälp av den uppburna skatten, men inte de avgifter eller skatter på icke-förorenande energi vilkas primära syfte rör budgeten eller skatteuppbörden?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha
(Spanien) den 20 april 2016 – Iberenova Promociones S.A.U. mot Comisión Superior de Hacienda de
la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha**

(Mål C-220/16)

(2016/C 243/20)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Sala Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Iberenova Promociones S.A.U.

Motpart: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Tolkningsfrågor

- 1) Mot bakgrund av de "stödsystem" som definieras i artikel 2 k i direktiv 2009/28/EG, vilka inbegriper bland annat skatteincitament i form av skatteåterbetalningar, skattebefrielser och skattelättnader, som instrument för att uppnå de mål avseende användning av förnybar energi som ställs upp i nämnda direktiv 2009/28/EG, ska nämnda incitament eller åtgärder anses vara obligatoriska och bindande för medlemsstaterna, så att de har direkt effekt och kan åberopas direkt av enskilda vid alla typer av offentliga instanser, inbegripet domstolar och förvaltningsmyndigheter?

- 2) Ska användningen av uttrycket "men är inte begränsat till" vid beskrivningen av de skatteincitament i form av skatteåterbetalningar, skattebefrielser och skattelättnader som de "stödsystem" som nämns i föregående fråga kan inbegripa förstås så, att dessa incitament specifikt omfattar icke-beskattnings, det vill säga ett förbud mot alla typer av punktskatter eller särskilda avgifter, utöver de generella skatter som belastar den ekonomiska verksamheten och produktionen av elektricitet, som påförs energi från förnybara källor? I denna del uppkommer även följande fråga: Ska på samma sätt ovannämnda allmänna förbud anses omfatta konkurrerande skatter, dubbelbeskattnings eller överlappande skatter vad gäller flera generella eller specifika skatter som tas ut under olika skeden i produktionen av förnybar energi, när de påverkar samma beskattningsgrundande händelse som utlöser den aktuella vindkraftsskatten?
- 3) För det fall föregående fråga ska besvaras nekande och beskattning av energi från förnybara källor godtas: Ska begreppet "särskilda ändamål" i artikel 1.2 i direktiv 2008/118/EG tolkas så, att dessa ändamål måste vara exklusiva och att vidare den avgift som påförs förnybar energi sett till hur den är uppbyggd ska vara ha genuint icke-fiskal karaktär, och inte endast ha budget- eller skatteuppbördssyften?
- 4) När det gäller vad som föreskrivs i artikel 4 i direktiv 2003/96/EG om de skattenivåer som medlemsstaterna ska tillämpa på energiprodukter och elektricitet, tar direktivet som utgångspunkt för de minimiskattenivåer som anges i direktivet summan av de direkta och indirekta skatter som påförts på dessa produkter när de frisläppts för förbrukning. Innebär detta att den skattenivå som krävs av detta direktiv inte omfattar nationella skatter som inte är av genuint icke-fiskal karaktär, såväl sett till hur de är uppbyggda som till deras särskilda ändamål, tolkat i enlighet med det svar som ges på den föregående frågan?
- 5) Utgör begreppet kostnader i artikel 13.1 e i direktiv 2009/28/EG ett självständigt unionsrättsligt begrepp som ska ges en vid tolkning, så att det inbegriper, och är synonymt med, skatt i allmänhet?
- 6) För det fall föregående fråga ska besvaras jakande ställes följande fråga: Kan de kostnader som ska betalas av de konsumenterna som avses i nämnda artikel 13.1 e, endast inbegripa de avgifter eller skatter som i förekommande fall syftar till att kompensera för de skador som orsakas på miljön och till att avhjälpa dessa skador med hjälp av den uppburna skatten, men inte de avgifter eller skatter på icke-förorenande energi vilkas primära syfte rör budgeten eller skatteuppbörden?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 20 april 2016 – Iberdrola Renovables Castilla La Mancha S.A. mot Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

(Mål C-221/16)

(2016/C 243/21)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Iberdrola Renovables Castilla La Mancha S.A.

Motpart: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Tolkningsfrågor

- 1) Mot bakgrund av de "stödsystem" som definieras i artikel 2 k i direktiv 2009/28/EG, vilka inbegriper bland annat skatteincitament i form av skatteåterbetalningar, skattebefrielser och skattelättnader, som instrument för att uppnå de mål avseende användning av förnybar energi som ställs upp i nämnda direktiv 2009/28/EG, ska nämnda incitament eller åtgärder anses vara obligatoriska och bindande för medlemsstaterna, så att de har direkt effekt och kan åberopas direkt av enskilda vid alla typer av offentliga instanser, inbegripet domstolar och förvaltningsmyndigheter?
- 2) Ska användningen av uttrycket "men är inte begränsat till" vid beskrivningen av de skatteincitament i form av skatteåterbetalningar, skattebefrielser och skattelättnader som de "stödsystem" som nämns i föregående fråga kan inbegripa förstås så, att dessa incitament specifikt omfattar icke-beskattning, det vill säga ett förbud mot alla typer av punktskatter eller särskilda avgifter, utöver de generella skatter som belastar den ekonomiska verksamheten och produktionen av elektricitet, som påförs energi från förnybara källor? I denna del uppkommer även följande fråga: Ska på samma sätt ovannämnda allmänna förbud anses omfatta konkurrerande skatter, dubbelbeskattning eller överlappande skatter vad gäller flera generella eller specifika skatter som tas ut under olika skeden i produktionen av förnybar energi, när de påverkar samma beskattningsgrundande händelse som utlöser den aktuella vindkraftsskatten?
- 3) För det fall föregående fråga ska besvaras nekande och beskattning av energi från förnybara källor godtas: Ska begreppet "särskilda ändamål" i artikel 1.2 i direktiv 2008/118/EG tolkas så, att dessa ändamål måste vara exklusiva och att vidare den avgift som påförs förnybar energi sett till hur den är uppbyggd ska vara ha genuint icke-fiskal karaktär, och inte endast ha budget- eller skatteuppbördssyften?
- 4) När det gäller vad som föreskrivs i artikel 4 i direktiv 2003/96/EG om de skattenivåer som medlemsstaterna ska tillämpa på energiprodukter och elektricitet, tar direktivet som utgångspunkt för de minimiskattenivåer som anges i direktivet summan av de direkta och indirekta skatter som påförts på dessa produkter när de frisläppts för förbrukning. Innebär detta att den skattenivå som krävs av detta direktiv inte omfattar nationella skatter som inte är av genuint icke-fiskal karaktär, såväl sett till hur de är uppbyggda som till deras särskilda ändamål, tolkat i enlighet med det svar som ges på den föregående frågan?
- 5) Utgör begreppet kostnader i artikel 13.1 e i direktiv 2009/28/EG ett självständigt unionsrättsligt begrepp som ska ges en vid tolkning, så att det inbegriper, och är synonymt med, skatt i allmänhet?
- 6) För det fall föregående fråga ska besvaras jakande ställes följande fråga: Kan de kostnader som ska betalas av de konsumenter som avses i nämnda artikel 13.1 e, endast inbegripa de avgifter eller skatter som i förekommande fall syftar till att kompensera för de skador som orsakas på miljön och till att avhjälpa dessa skador med hjälp av den uppburna skatten, men inte de avgifter eller skatter på icke-förorenande energi vilkas primära syfte rör budgeten eller skatteuppbörden?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Varna (Bulgarien) den 20 april 2016 – "MIP-TS" OOD mot Nachalnik na Mitnitsa Varna

(Mål C-222/16)

(2016/C 243/22)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Varna

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: "MIP-TS" OOD

Motpart: Nachalnik na Mitnitsa Varna

Tolkningsfråga

Omfattar tillämpningsområdet för artikel 1.1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 791/2011 av den 3 augusti 2011 import av glasfibervävnader med öppna maskor med en cellstorlek på mer än 1,8 mm i både längd och bredd och med en vikt på mer än 35 g/m² (med undantag av glasfiberskivor) vilka för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7019 51 00 och ex 7019 59 00 (Taric-nummer 7019510010 och 7019590010) och den 10 april 2012 deklarerades för tullförfarandet "övergång till fri omsättning och konsumtion" med uppgift om ursprung i Thailand, varifrån de avsändes, men i själva verket har sitt ursprung i Folkrepubliken Kina och detta ursprung fastställdes i samband med en av Olaf genomförd undersökning och en rapport som utarbetades av Olaf med stöd av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 20 april 2016 – Asotsiatsia na balgarskite predpiyatya sa mezhdunarodni prevozi i patishtata (AEBTRI) mot Nachalnik na Mitnitsa Burgas som rättslig efterträdare till tullmyndigheten i Svilengrad

(Mål C-224/16)

(2016/C 243/23)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Varhoven administrativen sad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Asotsiatsia na balgarskite predpiyatya sa mezhdunarodni prevozi i patishtata (AEBTRI)

Motpart: Nachalnik na Mitnitsa (chef för tullmyndigheten) Burgas som rättslig efterträdare till tullmyndigheten i Svilengrad

Tolkningsfrågor

1. Är EU-domstolen, för att undvika oförenliga domar, behörig att tolka tullkonventionen om internationell transport av gods upptaget i TIR-carnet (TIR-konventionen) av den 14 november 1975, Genève, som godkänts på Europeiska gemenskapens vägnar genom rådets förordning (EEG) nr 2112/78⁽¹⁾ av den 25 juli 1978) av den 14 november 1975, (EGT L 252, 1978. s. 1; svensk specialutgåva, område 7, volym 2, s. 36) (konventionen trädde för gemenskapens del i kraft den 20 juni 1983) – på ett för medlemsstaternas domstolar bindande sätt – i frågan om det område som regleras i artiklarna 8 och 11 i denna konvention, för att bedöma huruvida det föreligger ett ansvar för den garanterande sammanslutningen, såsom även regleras i artikel 457.2 i tillämpningsförordningen för tullkodexen⁽²⁾?
2. Är det vid en tolkning av artikel 457.2 i tillämpningsförordningen för tullkodexen jämförd med artikel 8.7 (nu artikel 11.2) i [TIR-konventionen] och de förklarande anmärkningarna till dem, tillåtet att utgå från att tullmyndigheterna i ett fall som det här aktuella enligt artikel 8.1 och 8.2 i [TIR-konventionen] i så stor utsträckning som möjligt ska kräva betalning av de belopp som ska betalas från den direkt ansvarige innehavaren av TIR-carneten innan de kräver betalning från den garanterande sammanslutningen?

3. Ska den mottagare som förvärvat eller tagit hand om en vara för vilken det föreligger kännedom om att den har transporterats med TIR-carnet, för vilken inte har fastställts att den har företetts vid bestämmelsetullkontoret och deklarerats, endast med anledning av dessa omständigheter antas utgöra den person som borde ha varit medveten om att varan har undandragits från tullövervakning, och ska denne anses vara solidariskt betalningsansvarig i den mening som avses i artikel 203.3 tredje strecksatsen i [rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen] jämfört med artikel 213 i samma förordning?
4. Om den tredje frågan besvaras jakande: Utgör en underlåtenhet från tullmyndigheternas sida att kräva betalning av tullskulden från denna mottagare hinder mot att ansvar uppkommer – vilket även regleras i artikel 457.2 i tillämpningsförordningen för tullkodexen – för den garanterande sammanslutningen enligt artikel 1.16 i [TIR-konventionen]?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2112/78 av den 25 juli 1978 om slutandet av tullkonventionen om internationell transport av gods upptaget i TIR-Carnet (TIR-Konvention) av den 14 november 1975, Genève (EGT L 252, 1978, s. 1; svensk specialutgåva, område 7, volym 2, s. 36).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (Svensk specialutgåva: Område 02 Volym 010 s. 1 – 766).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court (Högsta domstolen) (Irland) den 2 maj 2016 – Edward Cussens, John Jennings och Vincent Kingston mot T. G. Brosman

(Mål C-251/16)

(2016/C 243/24)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Edward Cussens, John Jennings och Vincent Kingston

Svarande: T. G. Brosman

Tolkningsfrågor

1. Är principen om rättsmissbruk, vilken enligt [domstolens] dom Halifax är tillämplig på mervärdesskatteområdet, direkt tillämplig gentemot en enskild person när det inte finns någon nationell bestämmelse som ger uttryck för den principen i en situation som den förevarande där en omdefiniering av transaktionerna före försäljningen och köp och säljtransaktionerna (gemensamt kallade klagandenas transaktioner), enligt Commissioners krav, skulle medföra en skyldighet för klagandena att betala mervärdesskatt när en korrekt tillämpning av vid tidpunkten gällande nationella bestämmelser på klagandenas transaktioner inte hade medfört en sådan skyldighet?
2. Om svaret på fråga 1 är att principen om rättsmissbruk är direkt tillämplig gentemot en enskild person trots avsaknaden av en nationell bestämmelse som ger uttryck för den principen, var den principen i så fall tillräckligt klar och precis för att tillämpas på klagandenas transaktioner, vilka genomfördes innan domstolens dom i målet Halifax hade meddelats och i synnerhet med beaktande av principerna om rätts säkerhet och skydd för klagandenas berättigade förväntningar?
3. Om principen om rättsmissbruk är tillämplig på klagandenas transaktioner och de därför ska omdefinieras -
 - a) på vilket sätt ska mervärdesskatten på klagandenas transaktioner beräknas och tas ut med hänsyn till att mervärdesskatt inte ska beräknas eller tas ut enligt nationell rätt och
 - b) hur ska de nationella domstolarna ålägga en sådan skyldighet?

4. Ska den nationella domstolen vid prövningen av huruvida det väsentliga syftet med klagandenas transaktioner var att erhålla en skattefördel beakta transaktionerna före försäljningen (som genomfördes enbart av skatteskal) för sig eller ska syftet med klagandenas transaktioner bedömas som en helhet?
5. Ska section 4.9 i [Value Added Tax] Act betraktas som nationell lag som införlivar sjätte direktivet⁽¹⁾, trots att den är oförenlig med bestämmelsen i artikel 4.3 i sjätte direktivet enligt vilken, korrekt tillämpad, klagandena, avseende tillhandahållande före första inflyttning av byggnader, skulle behandlas som skattskyldiga trots att en tidigare överlåtelse skett som var skattepliktig?
6. Om section 4.9 är oförenlig med sjätte direktivet, ska klagandenas åberopande av denna bestämmelse betraktas som rättsmissbruk i strid med de principer som erkänts i domstolens dom Halifax?
7. Alternativt, om section 4.9 inte är oförenlig med sjätte direktivet, har klagandena erhållit en skattefördel som strider mot direktivets syfte och/eller section 4?
8. Även om section 4.9 inte ska anses införliva sjätte direktivet, ska principen om rättsmissbruk i den mening som avses i domstolens dom i målet Halifax ändå tillämpas på de aktuella transaktionerna med hänvisning till de kriterier som domstolen slog fast domen Halifax?

⁽¹⁾ Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, 1977, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28)

Överklagande ingett den 12 maj 2016 av Schenker Ltd av den dom som tribunalen (nionde) meddelade den 29 februari 2016 i mål T-265/12, Schenker Ltd mot Europeiska kommissionen

(Mål C-263/16 P)

(2016/C 243/25)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Schenker Ltd (ombud: F. Montag, Rechtsanwalt, F. Hoseinian, avocat, M. Eisenbarth, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 29 februari 2016 i mål T-265/12, Schenker Ltd mot Europeiska kommissionen,
- ogiltigförklara artikel 1.1 a i kommissionens beslut C(2012) 1959 final, av den 28 mars 2012 rörande ett förfarande enligt artikel 101 [FEUF] och artikel 53 i EES-avtalet (Ärende COMP/39462 – Spedition), eller alternativt återförvisa målet till tribunalen,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden har anfört följande grunder till stöd för överklagandet:

1. Tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning genom att slå fast att kommissionen fick grunda sig på Deutsche Posts ansökan om immunitet, att principen om förbud mot dubbel representation inte hade åsidosatts och att kommissionen inte var tvungen att undersöka ett eventuellt åsidosättande av denna princip.
2. Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att tolka artikel 1 i förordning nr 141/62 ⁽¹⁾ så, att den inte är tillämplig på agerandet enligt "UK New Export System".
3. Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att slå fast "UK New Export System", trots att det endast avsåg klareringstjänster för transporter från Förenade kungariket till länder utanför EES, på ett märkbart sätt kunde påverka handeln mellan medlemsstaterna.
4. Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den slog fast att kommissionen inte åsidosatte artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, principen om god förvaltningssed och motiveringsskyldigheten enligt artikel 296 FEUF när den beslutade att inte hålla The Brink's Company gemensamt och solidariskt ansvarigt tillsammans med klaganden (en efterträdare till BAX Global Ltd. (UK)) för agerande enligt "UK New Export System".
5. Tribunalen gjorde den felaktig rättstillämpning genom att förvränga innehållet i det omtvistade beslutet, överskrida sin behörighet enligt artikel 264 FEUF och underlåta att göra en avvägning vid tillämpningen av proportionalitetsprincipen när den konstaterade att kommissionen inte hade åsidosatt artikel 23 i förordning nr 1/2003 ⁽²⁾, proportionalitetsprincipen och principen om att straffets stränghet måste vara proportionerligt i förhållande till överträdelsen, när böterna beräknades.
6. Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den fastställde den nedsättning av böterna som kommissionen gjort med stöd av 2006 års meddelande om förmånlig behandling ⁽³⁾ och har förvrängt innehållet i beslutet.

⁽¹⁾ Rådets förordning nr 141 om undantag från tillämpning av rådets förordning nr 17 för transportområdet (EGT L 24, s. 2751).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens meddelande om befrielse från eller nedsättning av böter i kartellärenden (EUT C 298, s. 17).

Överklagande ingett den 12 maj 2016 av Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 29 februari 2016 i mål T-267/12, Deutsche Bahn AG m.fl. mot Europeiska kommissionen

(Mål C-264/16 P)

(2016/C 243/26)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd (ombud: F. Montag, Rechtsanwalt, F. Hoseinian, advokat, M. Eisenbarth, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska:

- upphäva tribunalens dom av den 29 februari 2016 i mål T-267/12 Deutsche Bahn AG m.fl. mot Europeiska kommissionen,
- ogiltigförklara artiklarna 1.2 g, 1.3 b och 1.4 h i kommissionens beslut av den 28 mars 2012 i ärende COMP/39462 – Freight Forwarding (beslutet) eller, i andra hand, återförvisa målet till tribunalen,
- ogiltigförklara eller, i andra hand, sätta ned de böter som anges i artiklarna 2.2 g, 2.3 a, 2.3 b och 2.4 h i beslutet eller, i tredje hand, återförvisa målet till tribunalen, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klagandena har anfört följande fem grunder för sitt överklagande:

1. Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att kommissionen hade rätt att förlita sig på Deutsche Posts ansökan om immunitet, att principen om förbud mot dubbel representation inte hade åsidosatts och att kommissionen inte behövde utreda ett eventuellt åsidosättande av denna princip.
2. Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att tolka artikel 1 i förordning nr 141/62 ⁽¹⁾ så, att den inte var tillämplig på förfarandet "Advance Manifest System".
3. Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att kommissionen inte åsidosatt artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, principen om god förvaltning och motiveringsskyldigheten enligt artikel 296 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF) genom att inte hålla The Brink's Company och Schenker China Ltd. (i egenskap av efterträdare till BAX Global (China) Co. Ltd.) solidariskt ansvariga för förfarandet "Chinese Currency Adjustment Factor".
4. Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att missuppfatta innebörden av beslutet, överskrida sina befogenheter enligt artikel 264 FEUF, samt genom att underlåta att göra en tillbörlig avvägning vid tillämpningen av proportionalitetsprincipen när den fann att kommissionen, vid beräkningen av böterna, inte hade åsidosatt artikel 23 i förordning nr 1/2003 ⁽²⁾, proportionalitetsprincipen och principen om påföljdens adekvans i förhållande till överträdelsen.
5. Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fastställde kommissionens beslut att sätta ned bötesbeloppen enligt de procentsatser som anges i 2006 års tillkännagivande ⁽³⁾. Tribunalen missuppfattade innehållet i beslutet och åsidosatte klagandenas rätt till en rättvis rättegång.

⁽¹⁾ Rådets förordning nr 141 om undantag från tillämpning av rådets förordning nr 17 för transportområdet (EGT 124, 1962, s. 2751).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens tillkännagivande om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden (EUT C 298, 2006, s. 17).

Överklagande ingett den 13 maj 2016 av Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 29 februari 2016 i mål T-270/12, Panalpina World Transport (Holding) Ltd m.fl. mot Europeiska kommissionen

(Mål C-271/16 P)

(2016/C 243/27)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd (ombud: S. Mobley, A. Stratakis och A. Gamble, solicitors)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen i den del tribunalen inte godtog klagandens första grund gällande överträdelserna
- ändra artiklarna 2.2 och 2.3 i beslutet av den 28 mars 2012 i ärende COMP/39462 – Spedition (nedan kallat beslutet) i den del dessa artiklar berör klagandena och, med stöd av sin obegränsade behörighet, sätta ned de böter som dessa ålagts, och
- under alla omständigheter förplikta kommissionen att bära sina egna rättegångskostnader och ersätta klagandenas rättegångskostnader för förfarandena vid tribunalen och domstolen.

Grunder och huvudargument

Genom att fastslå att kommissionen inte har avvikit från sin beslutspraxis, inte gjort en felaktig rättstillämpning, eller åsidosatt proportionalitetsprincipen och likabehandlingsprincipen, har tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning eftersom den uppenbart har överskridit ramarna för en skälig bedömning av den bevisning som ingetts till den och gjort en felaktig tillämpning av relevant rättspraxis. Klagandenas specifika grunder är följande:

1. Tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning genom att den uppenbart har överskridit ramarna för en skälig bedömning av bevisningen avseende huruvida överträdelserna i fråga, särskilt AMS- och CAF-överträdelserna, avsåg all spedition som ett "paket av tjänster".
 2. Tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning genom att inte tillämpa den i rättspraxis fastslagna principen att kommissionen, vid en överträdelse avseende en komponent hos en vara eller tjänst, endast ska beakta försäljningar som är hänförliga till den komponenten.
-

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 24 maj 2016 – Good Luck Shipping mot rådet

(Mål T-423/13 och T-64/14) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att hindra spridning av kärnmaterial i Iran — Frysning av tillgångar — Felaktig rättstillämpning — Rättslig grund — Oriktig bedömning — Brist på bevisning)

(2016/C 243/28)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Good Luck Shipping (Dubai Förenade Arabemiraten) (ombud: F. Randolph, QC, M. Lester, barrister, M. Taher, solicitor)

Svarande: Europeiska unions råd (ombud: V. Piessevaux och B. Driessen,)

Saken

Dels en talan om ogiltigförklaring av rådets beslut 2013/270/Gusp av den 6 juni 2013 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 156, 2013, s. 10), av rådets genomförandeförordning (EU) nr 522/2013 av den 6 juni 2013 om genomförande av förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 156, 2013, s. 3), av rådets beslut 2013/661/Gusp av den 15 november 2013 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 306, 2013, s. 18) och av rådets genomförandeförordning (EU) nr 1154/2013 av den 15 november 2013 om genomförande av förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 306, 2013, s. 3), i de delar som dessa rättsakter rör sökanden, dels en talan om att rådets beslut 2013/497/Gusp av den 10 oktober 2013 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 272, s. 46), och rådets förordning (EU) nr 971/2013 av den 10 oktober 2013, om ändring av förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 272, 2013, s. 1), ska förklaras inte vara tillämpliga.

Domslut

1) Följande rättsakter ogiltigförklaras i de delar som avser Good Luck Shipping LLC:

— Rådets beslut 2013/270/Gusp av den 6 juni 2013 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran,

— rådets genomförandeförordning (EU) nr 522/2013 av den 6 juni 2013 om genomförande av förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran,

— rådets beslut 2013/661/Gusp av den 15 november 2013 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran, och

— rådets genomförandeförordning (EU) nr 1154/2013 av den 15 november 2013 om genomförande av förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran.

- 2) Verkningarna av beslut 2013/661 ska bestå med avseende på Good Luck Shipping, fram till dess ogiltigförklaringen av förordning nr 1154/2013 träder i kraft.
- 3) Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Good Luck Shippings rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 325, 9.11.2013.

Tribunalens dom av den 25 maj 2016 – kommissionen mot McCarron Poultry

(Mål T-226/14) ⁽¹⁾

(Skiljedomsklausul — Femte ramprogrammet för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (1998–2002) — Avtal som rör området ”Energi, miljö och hållbar utveckling” — Uppsägning av avtalet — Återbetalning av delar av det förskott som betalats ut — Dröjsmålsränta — Tredskodomsförfarande)

(2016/C 243/29)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Cappelletti och F. Moro, därefter F. Moro, biträdda av advokaten R. van der Hout)

Svarande: McCarron Poultry Ltd (Killacorn Emyvale, Irland)

Saken

Talan väckt med stöd av artikel 272 FEUF om att svaranden ska förpliktas återbetala en del av en förskottsbetalning från kommissionen inom ramen för avtal NNE5/1999/20229 samt utge dröjsmålsränta.

Domslut

- 1) McCarron Poultry Ltd förpliktas att till Europeiska kommissionen utge 900 662,25 euro jämte dröjsmålsränta enligt en räntesats på 2,50 procent per år, beräknat från den 1 december 2010 fram till det datum då fordran betalats till fullo.
- 2) McCarron Poultry ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 212, 7.7.2014.

Tribunalens dom av den 25 maj 2016 – Ice Mountain Ibiza mot EUIPO – Etyam (ocean beach club ibiza)

(Mål T-753/14) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket ocean beach club ibiza — Äldre nationella figur- och ordmärkena ocean drive Ibiza hotel och OCEAN THE GROUP — Ogiltigförklaring av det äldre varumärke som låg till grund för det angripna beslutet — Anledning saknas att döma i saken)

(2016/C 243/30)

Rättegångsspråk: spanska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Ice Mountain Ibiza, SL (San Antonio, Spanien) (ombud: advokaterna J. L. Gracia Albero, F. Miazzetto och E. Cebollero González)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Palmero Cabezas)

Motpart vid EUIPO:s överklagandenämnd: Etyam, SL (Ibiza, Spanien)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 31 juli 2014 (ärende R 2293/2013-1) om ett invändningsförfarande mellan Etyam et Ice Mountain Ibiza.

Domslut

- 1) Det finns inte längre anledning att döma i saken.
- 2) Rättegångsdeltagarna ska bära sina egna rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 26, 26.1.2015.

Tribunalens dom av den 25 maj 2016 – Ice Mountain Ibiza mot EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean beach club ibiza)

(Mål T-5/15) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket ocean beach club ibiza — Äldre nationella figurmärkena OC ocean club och OC ocean club Ibiza — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Känneteckenslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2016/C 243/31)

Rättegångsspråk: spanska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Ice Mountain Ibiza, SL (San Antonio, Spanien) (ombud: advokaterna J. L. Gracia Albero, F. Miazetto och E. Cebollero González)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Palmero Cabezas)

Motpart vid EUIPO:s överklagandenämnd: Marbella Atlantic Ocean Club, SL (Puerto Banús, Spanien)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 8 oktober 2014 (ärende R 2292/2013-1) om ett invändningsförfarande mellan Marbella Atlantic Ocean Club och Ice Mountain Ibiza.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Ice Mountain Ibiza, SL ska bära rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 73, 2.3.2015.

Tribunalens dom av den 25 maj 2016 – Ice Mountain Ibiza mot EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean ibiza)

(Mål T-6/15) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket ocean ibiza — Äldre nationella figurmärkena OC ocean club och OC ocean club Ibiza — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Känneteckenslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2016/C 243/32)

Rättegångsspråk: spanska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Ice Mountain Ibiza, SL (San Antonio, Spanien) (ombud: advokaterna J. L. Gracia Albero, F. Miazzetto och E. Cebollero González)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Palmero Cabezas)

Motpart i förbandet vid EUIPO:s överklagandenämnd: Marbella Atlantic Ocean Club, SL (Puerto Banús, Spanien)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 8 oktober 2014 (ärende R 2207/2013-1) om ett invändningsförfarande mellan Marbella Atlantic Ocean Club och Ice Mountain Ibiza

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Ice Mountain Ibiza, SL ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 73, 2.3.2015.

Tribunalens dom av den 24 maj 2016 – El Corte Inglés mot EUIPO – Grup Supeco Maxor (Supeco)

(Mål T-126/15) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket Supeco — Det äldre EU-figurmärket SUPER COR — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Omfattningen av överklagandenämndens undersökning — Varor och tjänster som lagts till grund för invändningen — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Regel 15.2 f i förordning (EG) nr 2868/95 — Meddelande nr 2/12)

(2016/C 243/33)

Rättegångsspråk: franska

Rättegångsdeltagare

Klagande: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanien) (ombud: advokaten J.L. Rivas Zurdo)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: E. Scheffer och A. Folliard-Monguiral)

Motpart vid EUIPO:s överklagandenämnd, som intervenerat vid tribunalen: Grup Supeco Maxor, SL (Madrid, Spanien) (ombud: advokaten S. Martínez-Almeida y Alejos-Pita)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 4 december 2014 (ärende R 1112/2014-5) om ett invändningsförfarande mellan El Corte Inglés, SA och Grup Supeco Maxor, SL.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) El Corte Inglés, SA ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 155, 11.5.2015.

Tribunalens dom av den 25 maj 2016 – U-R LAB mot EUIPO (THE DINING EXPERIENCE)

(Målen T-422/15 och T-423/15) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärken av figur- och ordmärket THE DINING EXPERIENCE — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Motiveringsskyldighet — Artikel 75 i förordning (EG) nr 207/2009)

(2016/C 243/34)

Rättegångsspråk: franska

Rättegångsdeltagare

Klagande: U-R LAB (Paris, Frankrike) (ombud: advokaten G. Barbaut)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Crespo Carrillo)

Saken

Två överklaganden av två beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 20 maj 2015 (ärendena R 2541/2014-4 och R 2542/2014-4) om ansökningar om registrering av figurkännetecknet respektive ordkännetecknet THE DINING EXPERIENCE som EU-varumärken.

Domslut

- 1) Målen T-422/15 och T-423/15 förenas vad gäller denna dom.
- 2) Överklagandena ogillas.
- 3) U-R LAB ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 328, 5.10.2015.

Talan väckt den 28 april 2016 – KK mot Easme**(Mål T-376/15)**

(2016/C 243/35)

Rättegångsspråk: franska

Parter*Sökande:* KK (Paris, Frankrike) (ombud: advokaten J.-P. Spitzer)*Svarande:* Genomförandeorganet för små och medelstora företag (Easme)**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet av den 15 juni 2015, varigenom Easme avslog sökandens ansökan,
- förplikta Easme att betala ut ett belopp på 50 000 euro i skadestånd för förlusten av möjligheten och ett belopp på 90 800 euro i skadestånd för den ekonomiska skada som sökanden vållats, och
- förplikta Easme att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder till stöd för sina yrkanden om ogiltighetsförklaring.

1. Första grunden: Den webbportal, varigenom sökandens ansökan – med anledning av den ansökningsomgång och därmed förknippade verksamheter som omfattas av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) – skulle ha lämnats in var inte tillgänglig på grund av ett tekniskt fel.
2. Andra grunden: Sökanden har inte, i motsats till vad Easme gör gällande, agerat bedrägligt när det skrev under utfästelsen vid inlämnandet av dess ansökningshandlingar.
3. Tredje grunden: Avslaget på den ansökan som sökanden har lämnat in strider mot bestämmelserna om stöd.

Sökanden har även åberopat två grunder till stöd för sina skadeståndsyrkanden.

1. Första grunden: Den ekonomiska skada som sökanden har vållats på grund av förlusten av möjligheten.
2. Andra grunden: Den ekonomiska skada som sökanden har vållats till följd av den tid som sökanden har lagt ned med anledning av anbudsinfördan.

Överklagande ingett den 4 januari 2016 – Gregis mot EUIPO - DM9 Automobili (ATS)**(Mål T-5/16)**

(2016/C 243/36)

Överklagandet är avfattat på italienska

Parter*Klagande:* Gian Luca Gregis (Adeje, Spanien) (ombud: advokaten M. Bartolucci)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: DM9 Automobili Srl (Borgomanero, Italien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Gemenskapsfigurmärke innehållande ordelementet "ATS" – Gemenskapsvarumärke nr 9 799 719

Förfarande vid EUIPO: förfarande om registrering av en överlåtelse

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 30 oktober 2015 i ärende R 588/2015-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- upphäva överlåtelse T8391925 av den 14 april 2014.

Grund(er)

- Åsidosättande av artikel 17 i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av regel 31 i förordning nr 2868/95.
- Åsidosättande av regel 84.3 b i förordning nr 2868/95.

Talan väckt den 19 april 2016 – Polen mot kommissionen

(Mål T-167/16)

(2016/C 243/37)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/180 av den 9 februari 2016 om ändring av bilagan till genomförandebeslut 2014/709/EU om djurhälsoåtgärder för att bekämpa afrikansk svinpest i vissa medlemsstater vad gäller posterna för Estland, Litauen och Polen (EUT L 35, s. 12), i den mån genomförandebeslutet upptar kommunen Czyże, resterande del av kommunen Zabłudów och kommunen Hajnówka med staden Hajnówka i del II till bilagan till beslut 2014/709/EU,
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Den första grunden rör ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen genom att kommissionen inte har iakttagit kravet på att de angripna åtgärderna ska vara nödvändiga för att uppnå de eftersträvade målen, att kommissionen inte har iakttagit kravet på att de angripna åtgärderna ska vara lämpliga för att uppnå de eftersträvade målen och att kommissionen inte iakttagit kravet på att de angripna åtgärderna ska vara proportionerliga i strikt mening.
2. Den andra grunden rör ett åsidosättande av väsentliga formföreskrifter i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, s. 13) och i interna regler för ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder.
3. Den tredje grunden rör ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten i det angripna beslutet.

Talan väckt den 19 april 2016 – Guardian Glass España, Central Vidriera mot kommissionen

(Mål T-170/16)

(2016/C 243/38)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Guardian Glass España, Central Vidriera, S.L. (Llodio, Spanien) (ombud: advokaterna M. Araujo Boyd, D. Armesto Macías och A. Lamadrid de Pablo)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ta upp ansökan och de ogiltighetsgrunder som åberopas i denna till sakprövning,
- bifalla talan såvitt avser de ogiltighetsgrunder som åberopas i ansökan och, som följd härav, ogiltigförklara det angripna beslutet,
- förordna om att ett formellt granskningsförfarande enligt artikel 108.2 FEUF ska inledas, så att sökanden kan utöva sina processuella rättigheter och så att kommissionen formellt och på ett rättsenligt sätt kan avgöra frågan om de tvivel den haft angående de aktuella stödets förenlighet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Denna talan riktar sig mot Europeiska kommissionens beslut genom vilket vissa stöd som erhållits av Guardian inte har ansetts vara förenliga med den inre marknaden. De spanska myndigheterna underrättades om stöden genom kommissionens skrivelse av den 15 juli 2015, med rubriken "Ärenden om skatter och avgifter i Baskien (Álava) – Informellt meddelande om ytterligare påståenden om förenlighet med DAR från år 1998", som de spanska myndigheterna delgav sökanden den 19 februari 2016.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden

Sökanden anför i första hand att kommissionen har antagit ett beslut genom vilket ett individuellt stöd har förklarats vara oförenligt med den inre marknaden i strid med artikel 250 FEUF och kollegialitetsprincipen, eftersom beslutet inte antogs av kommissionskollegiet, och i strid med såväl artikel 108.2 FEUF som artiklarna 4 och 13 i förordning nr 659/1999,⁽¹⁾ eftersom den inte hade inlett det formella förfarandet innan den antog beslutet.

2. Andra grunden

Sökanden åberopar genom den andra ogiltighetsgrunden, som framställs i andra hand, att artikel 107.3 FEUF har åsidosatts. Sökanden anser nämligen att kommissionen gjorde fel vid bedömningen av huruvida stödet var förenligt med den inre marknaden.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1).

Överklagande ingett den 25 april 2016 – Make up for ever mot EUIPO – L'Oréal (MAKE UP FOR EVER PROFESSIONAL)

(Mål T-185/16)

(2016/C 243/39)

Överklagandet är avfattat på: franska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Make up for ever SA (Paris, Frankrike) (ombud: advokaten C. Caron)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: L'Oréal (Paris, Frankrike)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementen "MAKE UP FOR EVER PROFESSIONAL" – EU-varumärke nr 3 371 341

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 5 februari 2016 i ärende R 3222/2014-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att EU-figurmärket "MAKE UP FOR EVER PROFESSIONAL" nr 3 371 341 är giltigt för samtliga varor och tjänster som avses i registreringsansökan,
- ogiltigförklara det överklagade beslutet,

- återförvisa ärendet till EUIPO för vidare handläggning om det visar sig nödvändigt,
- förplikta bolaget L'Oréal att ersätta rättegångskostnaderna för förfarandet vid EUIPO:s invändningsenhet, EUIPO:s överklagandenämnd, samt förevarande överklagande vid tribunalen.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 b och 7.1 c i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 7.3 i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 22 april 2016 – Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik mot EUIPO - Viña y Bodega Botalcura (LITU)

(Mål T-187/16)

(2016/C 243/40)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik GmbH & Co. KG (Erding, Tyskland) (ombud: juristen P. Koch Moreno)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Viña y Bodega Botalcura SA (Las Condes, Chile)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket LITU – Registreringsansökan nr 12 684 833

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 9 februari 2016 i ärende R 719/2015-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- bifalla överklagandet och ogiltigförklara det överklagade beslutet i sin helhet,
- förordna om att ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket LITU ska avslås beträffande samtliga varor, och
- förplikta motparten och/eller motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.
-

Överklagande ingett den 22 april 2016 – Andrea Incontri mot EUIPO - HigicoL (ANDREA INCONTRI)

(Mål T-197/16)

(2016/C 243/41)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Andrea Incontri Srl (Milano, Italien) (ombud: advokaterna A. Perani och J. Graffer)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: HigicoL, SA (Baguim do monte, Portugal)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "ANDREA INCONTRI" – Registreringsansökan nr 10 985 323

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 25 februari 2016 i ärende R 146/2015-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ändra det överklagade beslutet, och
- följaktligen, godta ansökan om registrering av EU-varumärke nr 10 985 323 ANDREA INCONTRI i dess helhet,
- förplikta de andra parterna att ersätta rättegångskostnaderna vid tribunalen, såväl som kostnaderna i invändningsförfarandet och överklagandeförfarandet vid EUIPO.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 29 april 2016 – Ranocchia mot ERCEA

(Mål T-208/16)

(2016/C 243/42)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Graziano Ranocchia (Rom, Italien) (ombud: advokaten C. Intino)

Svarande: Genomförandeorganet för Europeiska forskningsrådet (ERCEA) (Bryssel, Belgien)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fattades av ERCEAS överklagandekommitté den 26 februari 2016, med referens Ares (2016) 1020667-29/02/2016 efter ett formellt överklagande (formal redess) som framställdes den 22 december 2015 och riktades mot professor José Labastidas utvärderingsskrivelse av den 17 december 2015 med referens Ares (2015) 5922529,
- ogiltigförklara professor José Labastidas utvärderingsskrivelse av den 17 december 2015 med referens Ares (2015) 5922529 samt rättsakter som hänger samman med de nämnda rättsakterna, däribland förteckningen över projekt som godkänts av grupp SH5 – Cultures and Cultural Production i ERC-Cog-2015, vilken offentliggjordes av ERCEA den 12 februari 2016,
- ogiltigförklara alla föregående, följande eller härmed sammanhängande rättsakter.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden att det förekommit maktmissbruk. Beslutet är nämligen uppenbart orimligt, de faktiska omständigheterna har förvanskats och sedan utgjort grund för beslutet att inte godta förslaget och ERCEAs regler om utvärdering av förslag har slutligen åsidosatts.

Urvalsförfarandena är behäftade med fel i såväl objektivet som subjektivt hänseende.

Vad gäller den objektiva aspekten invänder sökanden mot den betydande diskrepans som föreligger mellan kommissionärernas individuella bedömningar (mycket positiva) och det gemensamma slutliga beslutet (avslag). Vidare har urvalskriterierna tillämpats på ett felaktigt sätt.

Vad gäller den subjektiva aspekten invänder sökanden mot den missvisande redogörelse för de handlingar och faktiska omständigheter som lett fram till att förslaget avlogs. Sökanden gör i synnerhet gällande att kriteriet "förträfflighet" har tolkats på ett felaktigt sätt vid utvärderingen.

Talan väckt den 5 maj 2016 – Lukash mot rådet**(Mål T-210/16)**

(2016/C 243/43)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Olena Lukash (Kiev, Ukraina) (ombud: advokaten M. Cessieux)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förklara att sökandens talan kan tas upp till prövning,
- ogiltigförklara rådets förordning (EU) nr 208/2014 av den 5 mars 2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina, i den del den rör sökanden,
- ogiltigförklara rådets beslut 2014/119/Gusp av den 5 mars 2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina, i den del det rör sökanden,

- ogiltigförklara efterföljande beslut och förordningar som förlänger de restriktiva åtgärder som föreskrivs i beslut 2014/119/Gusp av den 5 mars 2014 och uppdaterar skälen, det vill säga
 - rådets beslut 2015/364/Gusp av den 5 mars 2015,
 - rådets förordning (EU) nr 2015/357 av den 5 mars 2015,
 - rådets beslut 2015/876/Gusp av den 5 juni 2015,
 - rådets förordning (EU) nr 2015/869 av den 5 juni 2015,
 - rådets beslut 2016/318/Gusp av den 4 mars 2016,
 - rådets förordning (EU) nr 208/2014 av den 4 mars 2016, och
- förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna med tillämpning av artiklarna 87 och 91 i tribunalens rättegångsregler.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av rätten till försvar och rätten till ett effektivt rättsmedel.
2. Andra grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av de kriterier som anges i artikel 1 i beslut 2014/119/Gusp, som återges i skäl 4 i förordning (EU) nr 208/2014, i skäl 3 i beslut 2015/364/Gusp, som återges i skäl 2 i förordning (EU) nr 2015/357, i skäl 4 i beslut 2015/876/Gusp, som återges i skäl 3 i förordning (EU) nr 2015/357, i skäl 4 i beslut 2016/318/Gusp, som återges i skäl 2 i förordning (EU) nr 2015/357.
4. Fjärde grunden: Rådet har gjort en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna.
5. Femte grunden: Uppenbart åsidosättande av sökandens rätt till egendom.

Överklagande ingett den 9 maj 2016 – El Corte Inglés mot EUIPO — Elho Business & Sport (FRee STyLe)

(Mål T-212/16)

(2016/C 243/44)

Överklagandet är avfattat på spanska

Parter

Klagande: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanien) (ombud: advokat J. Rivas Zurdo)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Elho Business & Sport Vertriebs GmbH (München, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "Free STyLe" –EU-varumärke nr 10 317 642

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 12 februari 2016 i ärende R 377/2015-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta motparten eller motparterna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009, jämförd med artikel 52.1 a i samma förordning.
- De motstående varumärkenas samexistens med andra kännetecken som innehåller uttrycket "FREE STYLE".
- Överklagandenämnden har i det överklagade beslutet felaktigt tagit upp den bevisning som sökanden lagt fram efter utgången av den frist som anges i artikel 76.1 och 76.2 i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 9 maj 2016 – El Corte Inglés mot EUIPO — Elho Business & Sport (FREE STYLE)

(Mål T-213/16)

(2016/C 243/45)

Överklagandet är avfattat på spanska

Parter

Klagande: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanien) (ombud: advokat J. Rivas Zurdo)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Elho Business & Sport Vertriebs GmbH (München, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "FREE STYLE" – EU varumärke nr 4 761 731

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 12 februari 2016 i ärende R 387/2015-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta motparten eller motparterna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

De grunder och den argumentation som åberopas är desamma som i mål T-212/16, El Corte Inglés/EUIPO – Elho Business & Sport (FRee STyLe)

Överklagande ingett den 11 maj 2016 – Vignerons de la Méditerranée mot EUIPO – Bodegas Grupo Yllera (LE VAL FRANCE)

(Mål T-216/16)

(2016/C 243/46)

Överklagandet är avfattat på franska

Parter

Klagande: Vignerons de la Méditerranée (Narbonne, Frankrike) (ombud: advokaten M. Karsenty-Ricard)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Bodegas Grupo Yllera SL (Rueda, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementen "LE VAL FRANCE" – Registreringsansökan nr 12 162 921

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 2 mars 2016 i ärende R 427/2015-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- avslå invändning nr B 2 307 737 som framstälts av Bodegas Grupo Yllera SL mot den ansökan om registrering av EU-varumärke nr 12 162 921 som bolaget Vignerons de la Méditerranée inkommit med, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.
-

Överklagande ingett den 10 maj 2016 – Haverkamp mot EUIPO – Sissel (dörrmatta)

(Mål T-227/16)

(2016/C 243/47)

*Överklagandet är avfattat på tyska***Parter***Klagande:* Reinhard Haverkamp (Kindberg, Österrike) (ombud: advokaten A. Waldenberger)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Sissel GmbH (Bad Dürkheim, Tyskland)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Innehavare av den omtvistade formgivningen:* Klaganden*Omtvistad formgivning:* Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av formgivningen "dörrmatta" – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen nr DM/072187-0001*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av tredje överklagandenämnden vid EUIPO den 26 februari 2016 i ärende R 2618/2014-3**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna för förevarande förfarande, för förfarandet vid överklagandenämnden och för ogiltighetsförfarandet vid EUIPO.

Grund

- Åsidosättande av artikel 6.1 b i förordning nr 6/2002.

Överklagande ingett den 10 maj 2016 – Haverkamp mot EUIPO – Sissel (klapperstensstrand ytmönster)

(Mål T-228/16)

(2016/C 243/48)

*Överklagandet är avfattat på tyska***Parter***Klagande:* Reinhard Haverkamp (Kindberg, Österrike) (ombud: advokat A. Waldenberger)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Sissel GmbH (Bad Dürkheim, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av den omtvistade formgivningen: Klaganden

Omtvistad formgivning: Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av formgivningen ”klapperstensstrand ytmönster” – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen nr DM/072198-0001

Överklagat beslut: Beslut meddelat av tredje överklagandenämnden vid EUIPO den 26 februari 2016 i ärende R 2619/2014-3

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta kostnaderna vid tribunalen och överklagandenämnden samt kostnaderna för ogiltighetsförfarandet.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 5.1 b i förordning nr 6/2002.
- Åsidosättande av artikel 6.1 b i förordning nr 6/2002.

Överklagande ingett den 12 maj 2016 av Europeiska kommissionen av den dom som personaldomstolen meddelade den 2 mars 2016 i mål-Frieberger och Vallin mot kommissionen

(Mål T-232/16)

(2016/C 243/49)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Berscheid och G. Gattinara)

Övriga parter i målet: Jürgen Frieberger (Woluwe-Saint-Lambert, Belgien) och Benjamin Vallin (Saint-Gilles, Belgien)

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva personaldomstolens dom av den 2 mars 2016 i mål F-3/15, Frieberger och Vallin mot kommissionen, i den del personaldomstolen där fann att det fanns fog för den fjärde grunden för talan,
- vad gäller förfarandet i första instans, i den utsträckning personaldomstolen fann att målet kunde avgöras i sak, ogilla talan och förplikta sökandena i första instans att ersätta rättegångskostnaderna, och
- vad gäller överklagandet, förplikta vardera parten att bära sina rättegångskostnader i denna instans.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden fem grunder.

1. Första grunden: Missuppfattning av de argument som anfördes i första instans samt åsidosättande av förbudet mot att döma utöver vad parterna har yrkat (*ultra petita*).
2. Andra grunden: Felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 26.5 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna.
3. Tredje grunden: Felaktig rättstillämpning vid tolkningen av begreppet överföring av pensionsrättigheter enligt artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten.
5. Femte grunden: Åsidosättande av likabehandlingsprincipen.

Överklagande ingett den 12 maj 2016 av José Luis Ruiz Molina av den dom som personaldomstolen meddelade den 2 mars 2016 i mål F-60/15, Ruiz Molina mot harmoniseringskontoret

(Mål T-233/16 P)

(2016/C 243/50)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: José Luis Ruiz Molina (San Juan de Alicante, Spanien) (ombud: advokaterna N. Lhoëst och S. Michiels)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva den dom som Europeiska unionens personaldomstol meddelade den 2 mars 2016 i mål F-60/15,
- förplikta Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet att ersätta samtliga rättegångskostnader i båda instanser.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 8 första stycket i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen.
 2. Andra grunden: Åsidosättande av rättskraften i dom av den 15 september 2011, Bennett m.fl./harmoniseringskontoret, F-102/09, EU:F:2011:138.
 3. Tredje grunden: Åsidosättande av rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, 1999, s. 43) som genomförde det ramavtal om visstidsarbete som ingicks den 18 mars 1999 mellan de allmänna branschövergripande organisationerna, liksom av väletablerade internationella socialrättsliga principer och normer om anställningstrygghet.
 4. Fjärde grunden: Bristande motivering av den överklagade domen.
-

Överklagande ingett den 9 maj 2016 – Meissen Keramik mot EUIPO- Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen (Meissen)**(Mål T-234/16)**

(2016/C 243/51)

*Överklagandet är avfattat på tyska***Rättegångsdeltagare***Klagande:* Meissen Keramik GmbH (Meißen, Tyskland) (ombud: advokaterna M. Vohwinkel och M. Bagh)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH (Meißen, Tyskland)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Innehavare av det omtvistade varumärket:* Motparten vid överklagandenämnden*Omtvistat varumärke:* EU-ordmärket "Meissen" – EU-varumärke nr 3 743 663*Förfarande vid EUIPO:* Upphävandeförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 8 mars 2016 i ärendena R 2620/2014-4 och R 2622/2014-4**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, i den del det är till klagandens nackdel, det vill säga i den mån den talan som väcktes av sökanden – här klaganden – avslogs, och i den mån varumärkesinnehavarens överklagande ledde till att annulleringsenhetens överklagade beslut upphävdes och ansökan om upphävande därmed avslogs,
- såvida tribunalen anser sig behörig att ändra beslutet: upphäva unionsvarumärke nr 3 743 663 i dess helhet, och i annat fall eller i övrigt återförvisa målet till EUIPO,
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 15.1 a i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 75 i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 10 maj 2016 – Biogena Naturprodukte mot EUIPO (ZUM wohl)**(Mål T-236/16)**

(2016/C 243/52)

*Rättegångsspråk: tyska***Parter***Klagande:* Biogena Naturprodukte GmbH & Co KG (Salzburg, Österrike) (ombud: advokaten I. Schiffer)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "ZUM wohl" – Registreringsansökan nr 13 666 871

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 23 februari 2016 i ärende R 1982/2015-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- fastställa att det varumärke som är föremål för ansökan nr MC 013 666 871 har godkänts för registrering som gemenskapsvarumärke för varor och tjänster i klasserna 29, 30, 32 och 43 som avses i registreringsansökan av den 23 januari 2015,
- förplikta EUIPO att ersätta samtliga kostnader som den varumärkessökande hade inom ramen för registreringsförfarandet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 b och c i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 12 maj 2016 – Polskie Zdroje mot EUIPO (perlage)

(Mål T-239/16)

(2016/C 243/53)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Klagande: Polskie Zdroje sp .z o.o. sp. k. (Warszawa, Polen) (ombud: advokaten T. Gawrylczyk)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringskontoret

Omtvistat varumärke: Unionsordmärket "perlage" – Registreringsansökan nr 13 472 899

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid harmoniseringskontoret den 16 mars 2016 i ärende R 1129/2015-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 7.1 b och c i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 18 maj 2016 – Freddo mot EUIPO - Freddo Freddo (Freggo)

(Mål T-243/16)

(2016/C 243/54)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Freddo SA (Buenos Aires, Argentina) (ombud: S. Malynicz, QC, K. Gilbert, G. Lodge, Solicitors)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Freddo Freddo, SL (Madrid, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: Unionsfigurmärke innehållande ordelementet "Freggo" – Registreringsansökan nr 7 606 064

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 17 februari 2016 i ärende R 919/2015-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO (och motparten vid överklagandenämnden, om den intervenerar) att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.
-

Talan väckt den 13 maj 2016 – Yanukovych mot rådet**(Mål T-244/16)**

(2016/C 243/55)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* Viktor Fedorovych Yanukovych (Kiev, Ukraina) (ombud: T. Beazley, QC)*Svarande:* Europeiska unionens råd**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2016/318 av den 4 mars 2016 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 60, 2016, s. 76) i den del det rör sökanden,
- ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) 2016/311 av den 4 mars 2016 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 60, 2016, s. 1), på grund av att den underlåter att upphäva förordning nr 208/2014, i den del den rör sökanden, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Första grunden: Europeiska unionens råd (nedan kallat rådet) saknade korrekt rättslig grund för antagandet av de omtvistade åtgärderna. För det första var villkoren för tillämpning av artikel 29 FEUF inte uppfyllda vad gäller de omtvistade åtgärderna, av bland annat följande skäl: (i) De skäl som rådet uttryckligen uppgav (stärkande av rättsstaten och respekten för mänskliga rättigheter i Ukraina) är endast vaga påståenden som inte med framgång kan åberopas som giltiga grunder för dessa åtgärder. (ii) Den grund som rådet åberopar uppfyller inte kraven med avseende på rättslig kontroll som uppställs under dessa förhållanden. (iii) Antagandet av restriktiva åtgärder gentemot sökanden stöder och legitimerar i praktiken den nya ukrainska regimens agerande, vilken själv underminerar ett korrekt förfarande och rättsstaten och som åsidosätter, och ämnar att systematiskt åsidosätta, mänskliga rättigheter. För det andra var villkoren för tillämpning av artikel 215 FEUF inte uppfyllda, eftersom det inte förelåg något giltigt beslut enligt kapitel 2 i avdelning V FEU. För det tredje fanns det inte något samband som var tillräckligt för att artikel 215 FEUF skulle tillämpas gentemot sökanden.
2. Andra grunden: Rådet missbrukade sina befogenheter. Rådets egentliga syfte med de omtvistade åtgärderna var väsentligen att försöka ställa in sig hos den nuvarande regimen i Ukraina (så att Ukraina närmar sig EU), och inte de syften/skäl som angavs i inledningen av de omtvistade åtgärderna.
3. Tredje grunden: Rådet underlät att ange skäl. "Skälen" som anges i de omtvistade åtgärderna för att inkludera sökanden är (utöver att vara felaktiga) klichéartade, olämpliga och olämpligt preciserade.
4. Fjärde grunden: Sökanden uppfyller inte det angivna kriteriet för att en person ska upptas i förteckningen vid relevant tidpunkt.
5. Femte grunden: Rådet gjorde en uppenbart felaktig bedömning när det inkluderade sökanden i de omtvistade åtgärderna. Genom att åter peka ut sökanden, trots den uppenbara avsaknaden av samband mellan "skälen" och det relevanta kriteriet för utpekande, gjorde rådet ett uppenbart fel.

6. Sjätte grunden: Åsidosättande av sökandens rätt till försvar och/eller rätt till ett effektivt rättsskydd. Rådet har bland annat underlåtit att på ett lämpligt sätt höra sökanden innan denne åter pekas ut. Sökanden har inte heller getts en korrekt eller rättvis möjlighet att vare sig korrigera felaktigheter eller framlägga uppgifter rörande sina personliga omständigheter.
7. Sjunde grunden: Sökandens rätt till egendom enligt artikel 17.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna har åsidosatts, bland annat eftersom de restriktiva åtgärderna utgör en omotiverad och oproportionerlig inskränkning av dessa rättigheter, av bland annat följande skäl: (i) Det finns inget som tyder på att några tillgångar som sökanden påstått ha förskingrat anses ha förts ut ur Ukraina. (ii) Det är varken nödvändigt eller lämpligt att frysa sökandens samtliga tillgångar, eftersom ukrainska myndigheter nu har uppskattat omfattningen av de förluster som varit föremål för prövning i brottmål mot sökanden.

Talan väckt den 13 maj 2016 – Yanukovych mot rådet

(Mål T-245/16)

(2016/C 243/56)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Donetsk, Ukraina) (ombud: T. Beazley, QC)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2016/318 av den 4 mars 2016 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 60, 2016, s. 76) i den del beslutet rör sökanden,
- ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) 2016/311 av den 4 mars 2016 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 60, 2016, s. 1), på grund av att den inte upphäver förordning nr 208/2014, i den del förordningen rör sökanden,
- förplikta rådet att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Första grunden: Sökanden gör gällande att Europeiska unionens råd (nedan kallat rådet) saknade en lämplig rättslig grund för de angripna åtgärderna. Argument till stöd för detta och följande grunder inkluderar följande. Villkoren för att rådet ska kunna stödja sig på artikel 29 FEU var inte uppfyllda genom de angripna åtgärderna. De angripna åtgärderna var oförenliga med de mål som uttryckligen åberopats i rådets beslut (Gusp) 2016/318 (rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna i Ukraina). De angripna åtgärderna undergräver rättsstatsprincipen och mänskliga rättigheter genom att stödja en regim som inte har en tradition av att kontrollera att de mänskliga rättigheterna respekteras eller att rättsstatsprincipen iakttas. Rådet kan inte rätteligen hysa någon tillit till beslut av Ukrainas allmänna åklagarmyndighet eller domstolar, bland annat eftersom de varken är oberoende eller opartiska, samt är utsatta för politisk inblandning från den nuvarande regimen i Ukraina. Oskuldspresumtionen, som sökanden har rätt att omfattas av, har vid flera tillfällen åsidosatts av de ukrainska myndigheterna.
2. Andra grunden: Sökanden gör gällande att rådet har gjort sig skyldigt till maktmissbruk. Rådets faktiska syfte när det genomförde de angripna åtgärderna var, och är, att vinna den nuvarande regimen i Ukrainas gunst och att maximera sitt politiska inflytande hos den regimen, vilket inte är att använda sig av sina befogenheter på ett korrekt sätt.

3. Tredje grunden: Sökanden gör gällande att rådet underlåtit att på ett tillfredsställande sätt ange korrekta eller tillräckliga skäl, och endast har stött sig på standardformuleringar och oprecisa påståenden.
 4. Fjärde grunden: Sökanden gör gällande att den inte uppfyller det villkor som anges för att en person ska kunna tas upp i förteckningen vid den relevanta tidpunkten. De uppgifter som rådet stött sig på utgjorde inte ett tillräckligt underlag avseende de faktiska omständigheterna för att föra upp sökanden i förteckningen.
 5. Femte grunden: Sökanden gör gällande att rådet gjorde en uppenbart oriktig bedömning när det beslutade att han skulle omfattas av de angripna åtgärderna. Rådet hade inte någon konkret, faktiskt tillförlitlig och konsekvent bevisning för att rättfärdiga de angripna åtgärderna, och hade inte gjort en tillräckligt ingående prövning av det begränsade underlag som det faktiskt hade tillgång till.
 6. Sjätte grunden: Sökanden gör gällande att dennes rätt till försvar har åsidosatts och/eller att han har förnekats ett effektivt domstolsskydd. Bland annat har rådet inte samrått med sökanden på ett tillfredsställande sätt innan det beslutade om de angripna åtgärderna, och sökanden har inte getts tillfälle att på ett ändamålsenligt och rättvist sätt vare sig rätta till felaktigheter eller att ta fram relevant information.
 7. Sjunde grunden: Sökanden gör gällande att dennes rätt till egendom enligt artikel 17.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna har åsidosatts.
-

PERSONALDOMSTOLEN

Talan väckt den 5 april 2016 – ZZ mot EIB

(Mål F-19/16)

(2016/C 243/57)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna A. Senes och L. Payot)

Svarande: Europeiska investeringsbanken (EIB)

Saken och beskrivning av tvisten

EIB ska förpliktas att betala ersättning med tillägg av räntor till sökanden för den förlust av pensionsrättigheter vederbörande påstår sig ha lidit eller, i andra hand, återställa de pensionsrättigheter med tillägg av räntor som hon påstår sig ha förlorat i det nationella systemet då dessa pensionsrättigheter överfördes till EIB:s pensionssystem.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- förplikta Europeiska investeringsbanken att retroaktivt ersätta den förlust som sökanden har lidit i form av förlorade pensionsrättigheter, uppgående till 55 641,17 EUR, med tillägg av räntor enligt gällande sats, med utgångspunkt i antagandet att den ursprungliga överföringen omfattade samtliga hennes pensionsrättigheter i Istituto della Previdenza Sociale vid tidpunkten för den ursprungliga begäran om överföring,
 - i andra hand: förplikta EIB att omedelbart retroaktivt återställa till ZZ de pensionsberättigade månader, som motsvarar beloppet 55 641,17 EUR, med tillägg av räntor enligt gällande sats, med utgångspunkt i antagandet att den ursprungliga överföringen omfattade samtliga hennes pensionsrättigheter i Istituto della Previdenza Sociale. Härvidlag föreslår sökanden att beräkningen ska ske enligt artikel 71.1 i EIB:s bestämmelser om pensionssystemet för anställda (Staff Pension Scheme Regulations)
 - förplikta EIB att vidta de åtgärder som personaldomstolen finner lämpliga, och
 - förplikta EIB att ersätta rättegångskostnaderna, som beräknas till 3 000 EUR.
-

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV